

مدیر عامل ایرنا در ویژه‌برنامه «آقای شهید ایران»:

استقلال و قدرت ملی میراث ممتاز جمهوری اسلامی است

◀ ۶ ▶

گفت‌وگو با استاندار گلستان

خط ریلی آق قلا

چگونه بازگشایی شد؟

پاسخ عملی و فنی مجموعه مدیریتی استان به این اختلاف، تکیه بر توان داخلی و کار شبانه‌روزی بود. تیم‌های فنی و مهندسی بلافاصله پس از صدور دستور، در یک عملیات فشرده موفق شدند در کمتر از ۲۴ ساعت، کار ترمیم اولیه خط و ایمن‌سازی سازه پل آق قلا را به سرانجام برسانند.

◀ ۱۴ ▶

حمل و نقل کشور چگونه یکی از گسترده‌ترین مأموریت‌های جابه‌جایی مسافرا مدیریت کرد؟

روایت یک عملیات ملی برای مراسم تشییع

◀ ۷ ▶

کارشناسان هواشناسی مطرح کردند

ال نینو؛ گرمای حتمی بارش احتمالی

◀ ۱۳ ▶

«گروه ورزشی» دلایل تعلل ملی پوشان برای خداحافظی و تأخیر در جوانگرایی تیم ملی فوتبال را بررسی می‌کند

مستطیل سبز در قبضه پیرمردها

✚ حمید درخشان: با ستاره‌های بازنشسته منتظر یک ناکامی جدید باشید
✚ مهدی پاشازاده: در فلسفه سرمربی تیم ملی جوانگرایی پررنگ نیست
✚ همراه با یادداشت‌هایی از فرزاد آذوبی و علی اصغر مدیرروستا

◀ ۱۲ ▶

با حضور پزشکبان صورت گرفت

تدوین نقشه راه بازسازی و مدیریت منابع در نشست ستاد بازسازی

نشست ستاد بازسازی خسارات ناشی از جنگ تحمیلی سوم، روز شنبه ۲۰ تیرماه ۱۴۰۵، به ریاست مسعود پزشکبان و با حضور رئیس و معاونان سازمان برنامه و بودجه، وزیر صنعت، معدن و تجارت، وزیر نیرو و جمعی از مسئولان ذی‌ربط برگزار شد.

در این نشست، بسته جامع ستاد بازسازی با محوریت دو بخش «منابع تأمین مالی بازسازی» و «مصارف بازسازی» شامل جبران خسارات وارده به واحدهای مسکونی، خودروها، صنایع و واحدهای تولیدی آسیب‌دیده در جریان جنگ اخیر، مورد بررسی و تصمیم‌گیری قرار گرفت.

همچنین گزارش‌هایی درباره وضعیت تولید و مصرف گاز، میزان خسارات واردشده به زیرساخت‌های تولید برق کشور و نیز سازوکار اصلاح قیمت‌گذاری و الگوی جدید سهمیه‌بندی بنزین ارائه و بررسی شد.

رئیس جمهوری پس از استماع گزارش‌های ارائه‌شده، با تأکید بر ضرورت شفافیت و انسجام در فرآیند تأمین منابع مالی بازسازی، اظهار کرد: در صورت مشارکت فعال شرکت‌های خودروساز و شبکه نمایندگی‌های مجاز در بازسازی خودروهای آسیب‌دیده و مدیریت یکپارچه این فرآیند، امکان کنترل مؤثرتر هزینه‌ها فراهم خواهد شد؛ هرچند سازوکارهای اجرایی این بخش همچنان نیازمند تکمیل و بهینه‌سازی است.

پزشکبان با تأکید بر ضرورت استقرار نظام ارزیابی مبتنی بر داده و تفکیک استانی خسارات ناشی از جنگ، تصریح کرد: نخستین گام در برنامه‌ریزی بازسازی، احصای دقیق و طبقه‌بندی استانی خسارات و رصد مستمر وضعیت هر استان است. لازم است پیشنهادهای استانداران برای بازسازی هدفمند، موضوع محور و مبتنی بر اولویت‌های محلی جمع‌بندی شود تا بر اساس شناخت دقیق مسائل هر استان، امکان برنامه‌ریزی واقع‌بینانه، برآورد هزینه‌ها، تعیین میزان خسارات و طراحی سازوکارهای تأمین مالی فراهم شود. همچنین تدوین برنامه‌های عملیاتی زمان‌بندی‌شده برای استان‌های دارای بیشترین میزان آسیب، همراه با تبیین شفاف ورودی‌ها، خروجی‌ها، اختیارات و الزامات اجرایی، از الزامات سیاست‌گذاری مؤثر در این حوزه است.

رئیس جمهوری در ادامه با تأکید بر ضرورت اتکای تصمیم‌گیری‌ها به داده‌های دقیق و معتبر در حوزه بازسازی صنایع و واحدهای تولیدی، خاطرنشان کرد: هدف دولت، بازگرداندن ظرفیت تولید و توانمندسازی بنگاه‌های اقتصادی برای استمرار فعالیت است؛ از این رو تمامی برآوردها و اطلاعات باید مبتنی بر واقعیت‌های میدانی باشد. کیفیت داده‌ها مبنای تعیین اختیارات، حمایت‌ها و تخصیص منابع خواهد بود و هرگونه ارائه اطلاعات نادرست، با اخلال در فرآیند سیاست‌گذاری، موجب برخورد قانونی با مدیران متخلف خواهد شد. پزشکبان از بخش دیگری از سخنان خود، مدیریت تقاضای انرژی و ارتقای بهره‌وری را از اولویت‌های راهبردی کشور دانست و اظهار کرد: اصلاح الگوی مصرف، توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر بویژه سامانه‌های خورشیدی، موجب استانداردهای معماری و بهینه‌سازی مصرف انرژی در ساختمان‌ها، از مهم‌ترین راهکارهای کاهش شدت مصرف انرژی است. استانداران و دستگاه‌های اجرایی باید در حوزه فرهنگ‌سازی و اصلاح رفتار مصرفی پیشگام باشند. همچنین با هماهنگی دستگاه‌های مسئول،

در گفت‌وگو با ایرنا مطرح شد

روایت نوبخت از نسخه رهبر شهید برای توسعه کشور

سختگیری‌های لازم در تخصیص اعتبارات را انجام می‌دهید، کارتان درست است، همین روش را ادامه دهید.»

سیاست‌های کلی نظام و جایگاه سند چشم‌انداز توسعه

نوبخت درباره تدوین برنامه‌های پنجساله توسعه که با آغاز دوران رهبری امام‌خامنه‌ای (ره) از سال ۱۳۶۷ آغاز شده بود و در امتداد آن ابلاغ سیاست‌های کلی نظام در راستای اجرای بند یکم اصل یکصد و دهم قانون اساسی از سوی رهبر شهید، گفت: «به عنوان کسی که از برنامه اول تا چهارم در مجلس به عنوان عضو و سخنگوی کمیسیون‌های برنامه و بودجه و همچنین تلفیق در فرآیند تدوین آنها در مجلس شورای اسلامی، نقش داشتم و در جریان چگونگی شکل‌گیری دیگر برنامه‌های توسعه کشور بوده‌ام، گواهی می‌دهم که سیاست‌های ابلاغی امام مجاهد شهید جهت تعیین اهداف اقتصادی بسیار دقیق و سنجیده شکل می‌گرفت.» وی در ادامه یادآور شد: «صرف‌نظر از موانع فراوانی که در مسیر اجرا و میزان تحقق اهداف مندرج در سیاست‌های کلی ابلاغی وجود داشت این سیاست‌ها برای کشور، بسیار نافع و متناسب با اقتضات تاریخ و جغرافیای ایران شکل می‌گرفت و از آنها می‌توان به مثابه اصلاحات نهادهی از منظر اقتصاددانان نهادگرا یاد کرد.

تغییر گفتمان از اقتصاد دولتی به اقتصاد مردم‌گرا

معاون رئیس‌جمهور در دولت روحانی با بیان این دیدگاه که سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی ابلاغ‌شده از سوی رهبر شهید زمینه‌ساز تغییر گفتمان اقتصاد دولتی به اقتصاد غیردولتی و مردم‌گرا بود، افزود: «سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی نیز با وجود آرمان‌خواهی ملی و اسلامی در راستای دستیابی به اهداف توسعه‌یاب شده بود، همچنین طراحی چشم‌انداز ۲۰ ساله جمهوری اسلامی ایران، سندی روزآمد، با مبانی علمی برای پیشرفت و توسعه ایران در رقابت‌های منطقه‌ای و بین‌المللی بود.» وی در بیان چرایی اهمیت سند چشم‌انداز ۲۰ ساله ایران با تأکید بر اینکه اهداف این سند با تأمین نیازهای مادی و معنوی فرد و جامعه ایرانی در سایه کرامت انسانی و تعالی اجتماعی تحقق می‌یابد، تصریح کرد: «به استناد سند چشم‌انداز که با امضای رهبر شهیدمان یکی از مطالبات تحقق‌یافته مردم بویژه نسل جوان ایرانی محسوب می‌شود، مسئولان نظام وظیفه‌مندند فراهم آوردن زمینه شکل‌گیری اهداف سیاست‌های ابلاغی توسعه کشور را به مثابه وصیتی مؤکد و بر زمین مانده بدانند و بی‌وقفه برای تحقق آن تلاش کنند. بدون شک با چنین موارث اجتماعی در کنار استقلال ملی، تاریخ ایران همواره از رهبر شهیدمان به نیکی و سربلندی یاد خواهد کرد.»

معاون رئیس‌جمهور در دولت‌های یازدهم و دوازدهم با مرور تجربه اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، گفت: «رهبر شهید علاوه بر تأکید بر تولید و توسعه، همواره بر انضباط مالی، اولویت‌بندی پروژه‌ها و نظارت مستمر بر اجرای سیاست‌های کلان اقتصادی تأکید داشتند.»

محمدباقر نوبخت در گفت‌وگو با «ایرنا» با تشریح منظومه فکری اقتصادی رهبر شهید، یکی از یادگارهای ایشان را نامگذاری سال‌های مختلف با عناوین اقتصادی بویژه در شرایط دشوار دهه ۹۰ دانست و با یادآوری اینکه شعار سال و ابلاغ سیاست‌های کلی در حوزه‌های مختلف از سوی رهبر شهید همواره با سنجیدگی و به اقتضای ضرورت‌ها صورت می‌گرفت، گفت: «شرایط اقتصادی پیش‌آمده در ابتدای دهه ۹۰، مشکلات اقتصادی را در صدر مباحث و رفع آنها را در اولویت قرار داد. بر این اساس شعار سال‌های دهه ۱۳۹۰ و سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی در بهمن ماه سال ۱۳۹۲ ابلاغ شد تا با رویکرد جدید و واقع‌بینانه‌ای اهداف سند چشم‌انداز بیست ساله نظام همچنان پیگیری شود. این سیاست‌ها به تصریح دبیرکل حزب اعتدال و توسعه، دولت وقت برای اجرایشان اولویت اعتبارات مربوط به پروژه‌های اقتصاد مقاومتی را در بودجه سالانه تنظیم می‌کرد.»

نوبخت در ادامه شرایط کنونی اقتصاد کشور ناشی از استمرار تحریم‌ها و تحمیل دو جنگ بزرگ طی یک‌سال گذشته را مستلزم اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی از سوی دولت چهاردهم دانست و گفت: «با توجه به سیاست‌هایی که به‌درستی از سوی رهبر‌عزیز انقلاب اسلامی، حضرت آیت‌الله آقا سید مجتبی خامنه‌ای برای سال جاری انتخاب و ابلاغ شده است، انتظار می‌رود دولت چهاردهم از تجارب موفق گذشته استفاده کرده و با اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی، مسیر توسعه و پیشرفت کشور را همچنان پیگیر باشد.»

انضباط مالی، نقطه تأکید رهبر شهید در جلسه با دولتمردان

رئیس سازمان برنامه و بودجه در دولت تدبیر و امید با اشاره به دیدارهایی که رهبر شهید هر ساله با دولتمردان داشتند، گفت: «رهبر شهید در هیچ یک از جلسات با دولت از تبیین سیاست‌ها و اولویت‌ها به اعضای کابینه دریغ نداشتند و با توجه به محدودیت منابع مالی همواره رعایت صرفه‌جویی را یادآور می‌شدند.» وی یادآور شد: «به خاطر دارم در پایان یکی از جلسات که اعضای دولت خدمت ایشان رسیده بودیم، برای استجازه خروج و خداحافظی خدمت ایشان رسیدم به من فرمودند: «عده‌ای می‌آیند و از شما به دلیل اینکه بودجه کافی به آنها نمی‌دهید شکایت می‌کنند و گله‌مند هستند؛ البته با این شکایات مطمئن می‌شوم که شما

پزشکبان همچنین بر ضرورت بازنگری در قوانین

و مقررات با هدف رفع موانع تولید و فعال‌سازی ظرفیت‌های داخلی تأکید کرد و گفت: دولت با رویکرد تعامل، هم‌افزایی و مانع‌زدایی، به دنبال بسیج تمامی ظرفیت‌های ملی برای پشتیبانی از مردم و واحدهای تولیدی و ارتقای بهره‌وری است. قوانین غیرقابل اجرا باید مورد بازنگری و اصلاح قرار گیرد و جلسات هماهنگی میان وزارتخانه‌های نفت، صنعت، معدن و تجارت و نیرو با محوریت آموزش، مدیریت مصرف و ارتقای بهره‌وری به‌صورت مستمر برگزار شود.

رئیس جمهوری همچنین بهره‌گیری از ظرفیت همکاری‌های منطقه‌ای در حوزه انرژی را ضروری دانست و اظهار کرد: استفاده از ظرفیت کشورهای همسایه از جمله جمهوری آذربایجان، ترکمنستان و ترکیه در تأمین انرژی باید در چارچوب سیاست‌های همکاری منطقه‌ای و تأمین امنیت انرژی کشور با جدیت دنبال شود.

پزشکبان در بخش دیگری از این نشست، بر تسریع در اجرای اصلاحات مربوط به سهمیه‌بندی بنزین تأکید کرد و گفت: اقدامات فرهنگی و سیاست‌های تشویقی با هدف کاهش مصرف سوخت، از جمله اجرای برنامه «یک روز بدون خودرو» برای کارکنان دستگاه‌های اجرایی، توسعه حمل‌ونقل عمومی و افزایش تولید خودروهای هیبریدی و دوگانه‌سوز، باید در دستور کار دستگاه‌های مسئول قرار گیرد.

در ادامه این نشست، سیدمحمد اتابک، وزیر صنعت، معدن و تجارت، با اشاره به وضعیت تأمین گاز صنایع اظهار کرد: با توجه به اقدامات و تلاش‌های صورت‌گرفته، برآورد می‌شود میزان کسری گاز کمتر از ارقامی باشد که در برخی گزارش‌ها مطرح می‌شود.

وی همچنین بر ضرورت برگزاری نشست‌های مشترک میان وزارت صنعت، معدن و تجارت و نیرو به‌منظور افزایش هماهنگی‌های اجرایی تأکید کرد.

عباس علی‌آبادی، وزیر نیرو نیز با تأکید بر شرایط ویژه کشور، اظهار کرد: دولت در شرایطی فراتر از وضعیت عادی فعالیت می‌کند و ضرورت دارد همه دستگاه‌ها با همدلی، انسجام و مسئولیت‌پذیری، برای عبور موفق از شرایط موجود، همکاری و هم‌افزایی حداکثری داشته باشند.

عراقچی با همتای عمانی خود دیدار و گفت‌وگو کرد

آینده هرمزروی میز مذاکرات تهران - مسقط

◀ ۴ ▶

◀ ۵ ۳ ۲ ▶

دونالد ترامپ نخستین رهبر خارجی نیست که در رویارویی با ایران مغلوب شده است

از روم تا آمریکا

شکست تاریخی دوباره تکرار شد

جان لیمرت، دیپلمات بازنشسته، رمان نویس و استاد دانشگاه، در مقاله‌ای با عنوان «با ایران مشکل دارید؟ از رومی‌ها بپرسید» در نشریه Responsible Statecraft، با نگاهی به چهار شکست تاریخی امپراطوری روم در برابر ایران (امپراتوری پارس)، به بررسی اشتباهات محاسباتی قدرت‌های بزرگ در مواجهه با ایران پرداخته است. لیمرت که از آخرین دیپلمات‌هایی بود که پیش از انقلاب اسلامی در ایران خدمت کرد و آثار متعددی درباره تاریخ و سیاست ایران نوشته است، معتقد است تجربه روم باستان نشان می‌دهد غرور نظامی، اطلاعات نادرست، نادیده گرفتن شرایط جغرافیایی و تصور فروپاشی سریع حکومت

دیدگاه

جان لیمرت

مسئول سابق میز ایران در وزارت خارجه آمریکا

دونالد ترامپ نخستین حاکم خارجی نیست که پس از آغاز یک عملیات نظامی نسنجیده علیه ایران، با پیامد های ناگوار روبه‌رو شده است. دست‌کم چهار نفر از اعضای حکومت سه‌نفره روم و امپراطوران این امپراطوری که تحت تأثیر غرور، خودبزرگ‌بینی و ناگاهی قرار داشتند، حملات نظامی علیه ایران باستان (امپراطوری پارس) را آغاز کردند؛ حملاتی که همگی با شکست و فاجعه پایان یافت. در هر یک از این شکست‌های تاریخی، درس‌هایی نهفته است که برای دوران کنونی نیز قابل توجه و آموزنده است.

کراسوس؛

بازنیگری در یک تراژدی یونانی

در سال ۵۲ پیش از میلاد، مارکوس لیسینیوس کراسوس، از اعضای حکومت سه‌نفره روم (تریوم‌ویرات) و از ثروتمندترین مالکان و سرمایه‌داران املاک روم، برای کسب افتخارات نظامی هم‌سطح با دو هم‌پیمان خود ژولیوس سزار و پومپه، لشکرکشی به امپراطوری اشکانی (پارتیان) را آغاز کرد. بر اساس روایت پلوتارک، کراسوس توصیه متحد ارمنی خود، شاه آرتاواکسدس را نادیده گرفت. پادشاه ارمنستان به او پیشنهاد کرده بود که سپاهش را از سوریه و از مسیر شمالی ارمنستان وارد قلمرو اشکانیان کند؛ زیرا زمین‌های کوهستانی آن منطقه برای نبرد

پیاده‌نظام رومی مناسب‌تر بود. کراسوس که تنها تجربه نظامی اش سرکوب شورش بردگان به رهبری اسپارتاکوس بود، خود را فرماندهای هم‌تراز سزار و پومپه می‌پنداشت. او توصیه آرتاواکسدس را نادیده گرفت و لژیون های خود را مستقیماً از دشت‌های شمال سوریه به سمت شرق و قلمرو اشکانیان هدایت کرد. در نبرد مشهور حران، واقع در شهر حران امروزی در جنوب ترکیه، ارتش اشکانیان نیروهای کراسوس را در زمین‌های باز غافلگیر کرد. سواره‌تیراندازان اشکانی که از برتری تحرک، تجهیزات مناسب و سامانه کارآمد تدارکات برای تأمین مداوم تیر برخوردار بودند، هفت لژیون (بزرگ‌ترین واحد نظامی) رومی را نابود کردند.

بر اساس روایت پلوتارک، اشکانیان کراسوس را کشتند و پیکی سر بریده او را نزد شاه ایران برد؛ پادشاهی که در آن زمان برای جشن ازدواج پسرش با خواهر شاه آرتاواکسدس در پایتخت ارمنستان حضور داشت. گفته می‌شود سر کراسوس در آن مراسم، به عنوان وسیله‌ای نمایشی در اجرای نمایشنامه «پاکوس‌ها» اثر نمایشنامه‌نویس یونانی اورپید مورد استفاده قرار گرفت.

مارک آنتونی؛

شکست خورده از «ژنرال زمستان»

۱۷ سال بعد در سال ۲۶ پیش از میلاد، مارک آنتونی، یکی دیگر از اعضای حکومت سه‌نفره روم (تریوم‌ویرات)، با هدف کسب افتخار نظامی و انتقام شکست روم در نبرد حران، لشکرکشی به امپراطوری اشکانی را آغاز کرد. شاه آرتاواکسدس ارمنستان که بار دیگر موضع خود را تغییر داده و به روم پیوسته بود، از پیشروی آنتونی از طریق قلمرو

چرا غرب به میلیون‌ها سوگوار آیت‌الله خامنه‌ای احترام نمی‌گذارد؟

لحظه اسطوره‌ای یک ملت

تحلیل

حمید دباشی
استاد مطالعات ایران و ادبیات تطبیقی در دانشگاه کلمبیا

همزمان با برگزاری مراسم تشییع پیکر آیت‌الله علی خامنه‌ای در ایران و عراق یک سؤال اساسی مطرح است: چه چیزی به یک مستعمره‌نشین اروپایی این جسارت، ابتذال و بی‌رحمی را می‌دهد که بر فراز قلمرو یک ملت مستقل پرواز کند و رهبر معظم آن را ترور کند؟ توطئه اسرائیل برای ترور آیت الله خامنه‌ای - که بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا را با وجود مخالفت شدید آمریکایی‌ها با جنگ علیه ایران، قریب داد تا به آن بپیوندد - تنها آخرین اقدام در یک سنت طولانی و خونین بود، همان‌طور که در رساله پرطمطراق رونن برگمن با عنوان «برخیز و اول بکش» تاریخ مخفی تروهای هفدهم اسرائیل» شرح داده شده است.

آیت الله خامنه‌ای رهبر یک کشور و رهبر معنوی میلیون‌ها مسلمان شیعه بود. اما در بحبوحه اشغال وحشیانه فلسطین، به نظر می‌رسد اسرائیلی‌ها مایلند هر رئیس‌کشوری را هدف قرار دهند؛ هر شخصیتی را که دشمن مستعمره‌نشینان خود بداند. چه چیز مانع از آن می‌شود که آنها رهبران آینده فرانسه، آلمان، بریتانیا یا حتی ایالات متحده را هدف قرار دهند؟ شکم عمومی کجاست؟ نیویورک تایمز ترور

ایران، همواره از عوامل اصلی شکست مهاجمان بوده است.

او با اشاره به شکست کراسوس در نبرد حران، ناگامی مارک آنتونی در لشکرکشی به ایران، اسارت امپراطور والرین توسط شاپور اول ساسانی و شکست ژولیان در تلاش برای تغییر حکومت ایران، تأکید می‌کند که قدرت‌های بزرگ زمانی که توان مقاومت ایران را دست‌کم گرفته‌اند، با هزینه‌های سنگینی مواجه شده‌اند.

به باور نویسنده، این درس‌های تاریخی می‌تواند هشدارى برای رهبران امروز، از جمله دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا و بنیامین نتانیاهو، نخست وزیر اسرائیل باشد چراکه ایران کشوری نیست که بتوان به راحتی آن را شکست داد.

ارمنستان به سوی استان آتروپاتن (آذربایجان امروزی) حمایت کرد اما در جریان این لشکرکشی، کاروان تدارکاتی ارتش روم در حملات اشکانیان از بین رفت و در نتیجه، سپاه آنتونی با کمبود شدید تجهیزات و آذوقه روبه‌رو شد.

پس از حمله‌ای ناموفق و بی‌نتیجه به مرکزین استان، یعنی پارسا (مراغه امروزی)، نیروهای رومی ناچار شدند در سرمای زمستان از مسیر کوهستان‌های آذربایجان و ارمنستان عقب‌نشینی کنند؛ عقب‌نشینی‌ای که به فاجعه انجامید.

در نهایت، مارک آنتونی نه تنها نتوانست انتقام شکست حران را از اشکانیان بگیرد، بلکه این تصمیم نادرست جان حد و د ۳۰هزار سرباز رومی را نیز گرفت.

والرین اسپر؛

ظهور یک قهرمان ملی

حدود ۳۰۰ سال بعد، در اوایل قرن سوم میلادی، دودمان قدرتمند ساسانی جای امپراطوری اشکانی را در ایران گرفت. روم در این مقطع با رقیبی نیرومند روبه‌رو شد: آن‌هم در زمانی که خود گرفتار آشوب‌ها و جنگ‌های داخلی بود؛ دوره‌ای که در تاریخ با عنوان «بحران قرن سوم» شناخته می‌شود.

در حالی که امپراطوری روم با شورش‌های بی‌درپی نظامی و تغییر مداوم امپراطوران دست‌وپنجه نرم می‌کرد، اردشیر یکم (۲۲۴ تا ۲۴۲ میلادی) و پس از او شاپور یکم (۲۴۰ تا ۲۷۰ میلادی) بر ایران فرمان می‌راندند. سوریه، ارمنستان و شهرهای مرزی مانند آمد (دیاربکر امروزی در جنوب شرقی ترکیه) به میدان نبرد دو امپراطوری تبدیل شدند.

در میانه قرن سوم، ایران قدرتمند و روم ضعیف بر سر کنترل ارمنستان

با یکدیگر رقابت می‌کردند؛ سرزمینی

که سال‌ها تحت حکومت اشکانیان قرار داشت. شاپور یکم ابتدا در سال ۲۴۴ میلادی امپراطور روم، گوردیان سوم را شکست داد و جانشین او، فیلیپ عرب (۲۴۴ تا ۲۴۹ میلادی) را وادار کرد خراج بپردازد و از ارمنستان و بین‌النهرین چشم‌پوشی کند. مهم‌تر از همه، شاپور در سال ۲۶۰ میلادی ارتش روم را در نبرد ادسا (اوقشای امروزی در ترکیه) شکست داد و امپراطور والرین را به اسارت گرفت.

اسارت یک امپراطور روم در جهان باستان رویدادی کم‌سابقه و بسیار مهم بود و شاپور می‌خواست این پیروزی به‌درستی جاودانه شود. از همین رو، نقش برجسته‌های متعددی بر صخره‌های ایران (از جمله در نقش رستم) او را در حالی نشان می‌دهند که سوار بر اسب، بر دو امپراطور شکست‌خورده روم، والرین و فیلیپ عرب، پیروز شده است.

ژولیان؛

اقسانه تغییر رژیم

در قرن چهارم میلادی، رومیان بار دیگر اشتباهات گذشته خود را تکرار

کردند و این بار با دنبال کردن سیاست تغییر رژیم در ایران. آنان از شاهزاده هرمزد (که در منابع غربی با نام هورمیسداس شناخته می‌شود)، یکی از مدعیان تبعیدی تاج‌وتخت ساسانی و از بستگان شاپور دوم (۳۰۹ تا ۳۷۹ میلادی)، حمایت کردند.

هرمزد دهه‌ها در قسطنطنیه زندگی کرده بود؛ جایی که با چهره‌های بانفوذ روابط نزدیکی برقرار کرد و به زبان یونانی نیز تسلط یافت. او امپراطور روم، ژولیان (۳۶۰ تا ۳۶۳ میلادی) و حامیان رومی خود را متقاعد کرد که اگر با پشتیبانی نظامی روم به ایران بازگردد، مقاومت حکومت ساسانی به‌سرعت فرو خواهد شاشید، اشراف ایرانی از شاپور رویگردان خواهند شد و او را به عنوان پادشاه جدید خواهند پذیرفت. با وجود نشانه‌های نامساعدی که از آیین‌های قربانی در شهر انطاکیه به دست آمده بود، ژولیان در سال ۳۶۳ میلادی تهاجم به ایران را آغاز کرد.

بر اساس روایت آمیانوس مارسلینوس، سرباز و مورخ رومی که در این لشکرکشی حضور داشت، این عملیات به شکستی سنگین انجامید. برخلاف

پیش‌بینی هرمزد، شهرهای ایران به شاپور وفادار ماندند و دروازه‌های خود را به روی او بستند. ژولیان که نمی‌خواست در محاصره شهرها گرفتار شود، به پیشروی خود تا تیسفون، پایتخت ساسانیان در نزدیکی بغداد امروزی ادامه داد. اما پس از چند نبرد بی‌نتیجه در اطراف این شهر، ناچار شد به سمت شمال عقب‌نشینی کند. او در جریان نبردی در نزدیکی سامرا به‌شدت زخمی شد و اندکی بعد جان باخت. جانشینش، ژولیان نیز عقب‌نشینی ارتش روم را ادامه داد. اما هنگامی که سپاه روم نتوانست از رود دجله عبور کرده و به قلمرو خود بازگردد، ژولیان ناچار شد صلیبی تحقیرآمیز با ایران ساسانی را بپذیرد؛ صلیبی که شباهت زیادی با تفاهم‌نامه اخیر میان ایران و آمریکا دارد.

بر اساس این توافق، در ازای اجازه حمله شهر اهریردی نصیبین (نصیبین امروزی در جنوب شرقی ترکیه) را به ایران واگذار کرد.

درس‌هایی که باید آموخت

یونانی مسلط بود و مدعی می‌شد اگر با حمایت نظامی روم به ایران بازگردد، ایرانیان از او به عنوان یک «آزادکننده» استقبال خواهند کرد.

شاید انتظار زیادی باشد، اما آیا امروز نخست وزیر اسرائیل که خود را آشنا و متخصص تاریخ می‌داند و رئیس‌جمهوری آمریکا که خود را یک نابغه نظامی می‌خواند، می‌توانند از این دانش و توانایی برای پرهیز از اشتباهاتی که فرمانروایان روم مرتکب شدند، استفاده کنند؟ آنچه تاکنون رخ داده، نشان می‌دهد ترامپ و نتانیاهو نیز در مواجهه با ایران، همان اشتباهات تاریخی رومیان را تکرار کرده‌اند؛ اشتباهاتی که در گذشته به شکست انجامید و امروز نیز پیامدهای پرهزینه‌ای به همراه داشته است.

مراسم تشییع پیکر شش روزه که قرار بود از تهران و قم در ایران عبور کند، سپس به نجف و کربلا در عراق برود و سپس برای خاکسپاری در مشهد به ایران بازگردد و میلیون‌ها عزادار به او ادای احترام کنند. نیویورک تایمز در تلاشی آشکار برای توجیه حمله مرکبار اسرائیل، رسانه‌های آمریکایی و اروپایی را در تقسیم ایرانیان به «مذهبی» (حامیان حکومت) و «سکولار» (مخالفان) رهبری می‌کند. اما این دوگانه در ایران کار نمی‌کند و هرگز کار نکرده است.

گواه این امر را می‌توان در گفت‌وگوی تصویری قدیمی با یکی از رهبران مذهبی شیعه یافت که از ملاقات خود با محقق فقید محمد حسین طباطبایی، یکی از فرهیخته‌ترین فیلسوفان شیعه قرن بیستم و نویسنده تفسیر ماندگار المیزان، یاد می‌کند.

در اینجا می‌بینیم که چگونه علامه طباطبایی، هنگام گوش دادن به شعری از ایرج میرزا درباره امام حسین (ع) و شهادتش در کربلا، بی‌وقفه گریه می‌کرد و سپس - در کمال تعجب آنها - به دوستانش اعتراف کرد که با کمال میل تمام تفسیر قرآن خود را در ازای همین یک شعر به میرزا خواهد داد. دوستانش گیج شده بودند، چون میرزا به خاطر اشعار طنز بی پروایانه اش بدنام است. طباطبایی با ملایمت پاسخ داد: «بله، می‌دانم؛ من مجموعه آثار او را همین جا در کتابخانه‌ام دارم».

فرهنگ‌های غنی، قدرتمند، زنده و در حال شکوفایی ایرانی و اسلامی - از شعر گرفته تا فلسفه، از ایران باستان گرفته تا فرشیه‌های عظیم تاریخ فکری اسلام - برای بسیاری از رسانه‌های غربی که این ماه در مراسم تشییع پیکر رهبر بخوانند آنها را برای مخاطبان خود توضیح دهند، سرزمینی ناشناخته است.

منبع: Middle East Eye

بدون روتوش

محمد محسن فاضلی
کارشناس مسائل فلسطین

سه هفته

بدون تغییر

برای نتانیاهو

تمرکز نتانیاهو روی آیزنکوت است؛ اما رقبای دیگری هم دارد! این عنوان تیتیر مطلب روزنامه اقتصادی گلوبز است. گلوبز بواسطه تسلط و حرفه‌ای بودنش در فضای اقتصاد، جزو رسانه‌های دارای اعتبار و توجه در داخل اسرائیل است. با نزدیک‌تر شدن به فضای انتخابات و پایان دوره تابستانه کنست بیست و پنجم و احتمال برگزاری انتخابات کنست بیست و ششم در روزهای پایانی اکتبر (نیمه آبان ماه) این روزنامه و هم وارد فضای انتخاباتی شده و با نظرسنجی‌هایی فضا را می‌سجد.

بر اساس نظرسنجی‌های او وضعیت در سه هفته اخیر تغییر چندانی از منظر بلوک بندی نداشت؛ است: که شکست بزرگی برای نتانیاهوست. زیرا ائتلاف نتانیاهو ۵۴ کرسی و ائتلاف اپوزیسیون نتانیاهو ۶۶ کرسی دارند که البته ۱۰ کرسی آن مربوط به دو حزب عربی است.

اما تغییر مهم در آخرین هفته گذشته این بوده است که حزب یاشار به سرلیستی آیزنکوت با نزدیک‌تر کردن خودش به لیکود به عنوان حزب اول نظرسنجی‌ها، بر اساس برخی نظرسنجی‌ها مثل کانال ۱۳ و کانال ۱۱ و ۱۳ در عدد ۲۲ با لیکود برابر است.

گلوبز در نهایت با بررسی نظرسنجی‌ها تأکید دارد اگرچه در کرسی احزاب آیزنکوت بواسطه تلاش‌هایش در لیست بندی و جذب افراد توانسته فعال شود، اما کسی که در پاسخ صهیونیست‌ها به گزینه مطلوبشان برای نخست‌وزیری در حال پیشرفت و کاهش فاصله‌اش با نتانیاهوست؛ فتالی بنت است!

در مجموع نتانیاهو در شرایط مطلوبی نیست و برخی رسانه‌های نزدیک به نتانیاهو قماش کرده‌اند که او در یک خشم و عصبانیت تکرار نشدنی در روزهای اخیر در خصوص موضوع انتخابات است.

چالش نتانیاهو با دیوان عالی برسر اعضای شورای سازمان رادیو تلویزیون که نهاد نظارتی بر رسانه‌هاست در دو سه روز اخیر بر مشکلات و حملات رسانه‌ای علیه نتانیاهو افزوده است.

نتانیاهو و تیم او قصد دارند در یک نزاع کاملاً انتخاباتی اولین تمرر جدی در تاریخ حقوقی اسرائیل از رأی دیوان عالی قضایی را به نام خود ثبت کنند. همچنین دیدارهای نتانیاهو با دبوید زینبی رئیس شایاک و معاون برگزاری انتخابات که دو محور اصلی برگزاری این رویداد هستند، توجه رسانه‌ها را بر تلاش‌های بی‌سابقه نتانیاهو برای تغییر وضعیت کرسی‌ها جلب کرده و زنگ خطر رقابت سالم را به صدا درآورده است. برخی از رقبای نتانیاهو معتقدند برخی از رقبای نتانیاهو در غزه، ترکیه و حتی ایران تا انتخابات تشدید کند تا سید آرائی را دهنده به آیزنکوت که طبقه سکولار متوسط امنیت محورند، به نسخه تندروتر یعنی لیکود و نتانیاهو برگردند.

حسین جابری انصاری، **مدیر عامل ایرنا** در **ویژه برنامه «آقای شهید ایران»** :

استقلال و قدرت ملی، میراث ممتاز جمهوری اسلامی است

گفت‌وگو

مدیرعامل خبرگزاری جمهوری اسلامی (ایرنا) گفت: «میراث جمهوری اسلامی در مسأله استقلال و قدرت ملی، یک میراث ممتاز به تمام معنی کلمه است و با افتخار می‌شود سینه‌به‌سینه سپرد و به آن نازید؛ بزرگ‌ترین نشانه‌اش هم همین تجربه‌های اخیری است که اتفاق افتاد.»

به گزارش خبرنگار فرهنگی ایرنا حسین جابری انصاری در ویژه‌ برنامه تصویری «آقای شهید ایران» تلویزیون ایرنا با تبیین زوایای مختلف میراث رهبری حضرت آیت‌الله خامنه‌ای اظهار کرد: «معتقد هستم که بررسی میراث رهبر جمهوری اسلامی هم هست؛ چون در کمتر از نیم‌قرن گذشته، جمهوری اسلامی با دوران رهبری تقریباً یک‌دهه‌ای حضرت امام تأسیس شد و تداوم پیدا کرد؛ و بعد طی کمتر از چهار دهه (۳۷ سال) دوران رهبری آیت‌الله خامنه‌ای، تکامل یافت و این تجربه به معنای دقیق‌تر تداوم رهبری ایشان حرف می‌زنیم، به یک معنا داریم از میراث جمهوری اسلامی صحبت می‌کنیم.»

وی ادامه داد: «در این زمینه باید روی دو مورد اساسی به عنوان میراث جمهوری اسلامی در کمتر از نیم‌قرن گذشته تأکید کنیم؛ مواردی که بی‌تردید حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در شکل دادن و تبدیل آن به یک تجربه حکمرانی مشخص، نقش بنیادین و اساسی داشتند.»

این دیپلمات پیشین گفت: «مورد اول این است که جمهوری اسلامی در این دوره به یک نهاد، یک ساختار و به یک مؤسسه تبدیل شد؛ نه ساختاری که قائم به یک شخص باشد. افرادی که در بازه‌های سنی و عمری جانشین من یا بزرگ‌تر باشند بیشتر یادشان می‌آید که در دوران دهه اول انقلاب، جنگ و رهبری بنیانگذار جمهوری اسلامی (حضرت امام)، همیشه این بحث بوده‌از دید و رزبان مخالفان جمهوری اسلامی مطرح بود که این نظام قائم به شخصی به نام امام خمینی است؛ و به محض اینکه دوران حیات این چنان‌ای امام خمینی خاتمه پیدا کند، جمهوری اسلامی هم خاتمه پیدا خواهد کرد.»

وی با یادآوری اتفاقاتی پس از ارتحال حضرت امام خمینی (ره) بیان کرد: «با رحلت امام، شوکی ایجاد شد؛ بویژه اینکه در یکی دو سال منتهی به رحلت حضرت امام، مسأله جانشینی و مسأله رهبری پس از دوران امام هم محل مناقشه شده بود و تغییر و تحولاتی اتفاق افتاد. مرحوم آیت‌الله منتظری که قائم‌مقام رهبری بودند، از این مسئولیت کنار رفتند و یک‌بار در یکی دو سال آخرشو یک دیگری هم وارد شد. شاید حتی در محافل درون خود نظام ما هم گاهی تردیدهایی به ذهن‌ها می‌آمد که اگر روزی که امام نباشد، چه خواهد شد؟»

جمهوری اسلامی قائم به فرد نیست
جابری انصاری با اشاره به تجربه جانشینی آیت‌الله خامنه‌ای و تداوم آن در نزدیک به چهار دهه گفت: «تجربه نشان داد که جمهوری اسلامی قائم به فرد نیست، بلکه یک ساختار و یک نهاد با بنیادهای مشخص است. درست است که در این ساختار و در این تجربه حکمرانی، یک هسته کانونی به نام رهبری (ولایت فقیه) وجود دارد، ولی به هر حال این‌طور نیست که این ساختار به واسطه یک فرد باشد.»

مدیرعامل ایرنا با تحلیل انگیزه‌های دشمن صهیونی و آمریکایی از حمله نظامی به ایران توضیح داد: «شاید مهم‌ترین شرط بندی صهیونیست‌ها و آمریکایی‌ها در تهاجم به ایران، چه در جنگ ۱۲ روزه و چه در جنگ ۳۹ تا ۴۰ روزه، این بود که نظام جمهوری اسلامی بر محور یک فرد، یعنی آیت‌الله خامنه‌ای، استوار است. آنها

تصور می‌کردند با هدف قرار دادن رأس نظام، می‌توانند ساختاری را از هم بپاشند که در آن همه امور و سررشته‌ها به یک فرد متصل است و او از عرصه نظریه‌پردازی تا اجرا، هدایت و مدیریت همه امور را در اختیار دارد.»

وی ادامه داد: «تصور اولیه این بود، یا این تصویرسازی انجام می‌شد، بویژه از سوی منتقدان و اپوزیسیون جمهوری اسلامی، که جمهوری اسلامی یعنی آیت‌الله خامنه‌ای، بر اساس همین تصور تبیین می‌شد. یعنی این‌طور نبود که یک عده بخش مهمی از شرط‌بندی آمریکایی‌ها و صهیونیست‌ها این بود که وقتی در کشور هدف قرار می‌گیرد، شورای دفاع ایران هدف قرار می‌گیرد، شورای معاونین وزارت اطلاعات ایران هدف قرار می‌گیرد و بسیاری از رأس زنی‌ها، به معنای شخصیت‌ها و فرماندهان و مقامات عالی سیاسی، نظامی و امنیتی کشور نیز مورد هدف قرار می‌گیرند و به‌طور کلی رأس که همه چیز به آن وصل است و مجموعه‌ای از افراد نیز در کنار آن هستند، اگر همه اینها با هم هدف قرار گیرند، با یک فاصله کوتاه در عمل این ساختار فرو خواهد پاشید. تجربه نشان داد که این گونه نیست.»

این دیپلمات پیشین با اشاره به ناگامی دشمن در تحقق اهدافش اظهار کرد: «هرغم صدمه سنگینی که در این ترورها و حذفا به ایران و جمهوری اسلامی وارد شد، ساختار دچار فروپاشی نشد. بنابراین من بزرگ‌ترین میراث جمهوری اسلامی را در این نیم قرن، در دوران رهبری امام خمینی و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، این می‌دانم که به‌رغم همه حاشیه‌ها، چالش‌ها، مسائل و نگاه‌های متفاوتی که وجود داشت و به‌رغم اهمیت و محوریت نقش رهبری و ولایت فقیه در جمهوری اسلامی، ایران به تجربه رایج یک فرد نیست.»

وی با تأکید بر اینکه فرد، به‌رغم اهمیت، چه به معنای حقوقی و ساختاری و چه به معنای حقیقی و به صفت شخصی و توانایی، چه امام خمینی باشد و چه آیت‌الله خامنه‌ای، مساوی جمهوری اسلامی نیست، گفت: «جمهوری اسلامی یک نهاد، یک مؤسسه، یک ساختار و یک نظام سیاسی است که قائم به افراد نیست و قدرت تداوم دارد. این، به نظر من، بزرگ‌ترین میراثی است که در این تجربه کمتر از نیم قرن باید به آن بالید و به آن افتخار کرد.»

موازنه میان استقلال و آزادی یک انتخاب بنیادین در جمهوری اسلامی است

مدیرعامل خبرگزاری ایرنا در بخش دیگری از این گفت‌وگو قانون اساسی را سند بنیادین جمهوری اسلامی و میثاقی واحد بین دولت و ملت ایران دانست و گفت: «اصل قانون اساسی که تیزبینی و هوشمندی شهید شهید آیت‌الله دکتر حسین محمد حسینی بهشتی در صیاغ آن موج می‌زند، تصریح دارد که بین استقلال و آزادی، نوعی موازنه از دیدگاه بنیان‌گذاران جمهوری اسلامی و از دیدگاه سند میثاق ملی این دولت و ملت ایران در مرحله پس‌انقلاب اسلامی وجود دارد.»

وی ادامه داد: «اصل ۹-جزو اصل‌های بنیادینی هستند که واقعاً باید تکرار مکرر کرد، برای اینکه همه تکلیف خود را بدانند. اصل ۹ تصریح دارد به اینکه هیچ فرد و مقامی حق ندارد به نام استقلال و تمامیت ارضی ایران، آزادی‌های قانونی و مشروع ملت را نقض کند و بالعکس، هیچ فردی از افراد ملت حق ندارد به نام آزادی، استقلال و تمامیت ارضی کشور را نقض کند.»

جابری انصاری تأکید کرد: «شعار بنیادین انقلاب اسلامی که در روزهای منتهی به پیروزی انقلاب در بهمن ۵۷ مطرح می‌شد (استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی)، در ابتدا یک صورت‌بندی دیگری داشت

که «حکومت اسلامی» در شعارها مطرح می‌شد، ولی به‌زودی تبدیل شد به این شعار معروف سه‌گانه که تا به امروز هم باقی مانده است: استقلال، آزادی، جمهوری اسلامی. اصل ۹ صراحت دارد به اینکه بین این دو (استقلال و آزادی) موازنه برقرار است و به نام هر یک، نمی‌شود دیگری را نقض کرد.»

این فعال فرهنگی تصریح کرد: «هیچ کدام از مفاهیم استقلال و آزادی به تعبیر عمیقانه در شعارهای انقلاب «عشق‌ولانه» نماند؛ یعنی این‌طور نبود که یک عده هوس بکنند و بگویند استقلال و آزادی، و این‌اندمدار شود و بماند به عنوان شعار بنیادین؛ نه، اینها نتیجه یک نیاز تاریخی بود.»

وی اضافه کرد: «از زمان تسخیر پایتخت حکومت صفوی توسط افغان‌ها ما شاهد زوال قدرت ملی ایران و استقلال ایران هستیم. البته تلاش‌هایی انجام می‌شود؛ چه در دوره زندیه در پاره‌هایی از خاک تاریخی ایران و بخش‌هایی از میراث دوران صفوی، و چه در دوران قاجار و حتی چه در دوران پهلوی.»

جابری انصاری «سیاست مستقل ملی» محمد رضا شاه پهلوی را پاسخ به یک وجدان عمومی و یک خواسته عمومی ملت و نخبگان ایران و یک مسأله تاریخی عنوان کرد و گفت: «یکی از مسائل تاریخی ملت ایران از فروپاشی صفویه به بعد این است که ایران تجربه و تضعیف می‌شود و قدرت ملی ایران، استقلال ملی و تمامیت ارضی ایران به‌شدت در خطر قرار می‌گیرد.»

مدیرعامل ایرنا ادامه داد: «طرح شعار استقلال و در کنار آن آزادی در سال‌های منتهی به انقلاب بهمن ۵۷ نتیجه و برآیند خواسته وجدان عمومی ملت ایران به معنای جمهور، توده‌ها و نخبگان ایرانی با طیف‌های مختلف است. این نتیجه یک خوانش و یک قرائت از وضعیت ایران و مسأله‌های ایران است؛ به حدی که حتی امروز و دو دهه گذشته و پیروزی انقلاب، نظام پهلوی به‌رغم وابستگی مفرط به ساختار قدرت جهانی و بویژه بلوک غرب و ایالات متحده آمریکا و بریتانیا، به طور مشخص شعاری که به معنای حقوقی و ساختاری و خودش می‌دهد، «سیاست مستقل ملی» است و اندکی به سمت نوعی موازنه بین غرب شرق و تقویت روابط با اتحاد جماهیر شوروی حرکت می‌کند.»

استقلال و قدرت ملی میراث ممتاز جمهوری اسلامی است

جابری انصاری اظهار کرد: «جمهوری اسلامی ایران در سرت ملر بزرگ ایران، تاریخ و تمدن ایران و نخبگان ایرانی بنا نهاده شده، ولی با رهبری ممتاز امام خمینی (ره) به عنوان بنیان‌گذار و نزدیک به چهار دهه تداوم آن در دوره حضرت آیت‌الله خامنه‌ای بر اساس چارچوب‌های احیای استقلال و حفظ تمامیت ارضی و احیای قدرت ملی ایران، این اتفاق بزرگ افتاده است. بنابراین به نظر من، میراث جمهوری اسلامی در مسأله استقلال و قدرت ملی، یک میراث ممتاز به تمام معنی کلمه است و با افتخار می‌شود سینه‌به‌سینه کرد و به آن نازید؛ بزرگ‌ترین نشانه‌اش هم همین تجربه‌های اخیری است که اتفاق افتاد.»

وی در ادامه در خصوص مفهوم آزادی به عنوان یکی از شعارهای اساسی جمهوری اسلامی گفت: «مسأله آزادی را شاید بتوان به یک موضوع دیگر که بحث جمهوریت و اسلامیت است، وصل کرد. اینکه یک شعاری به شعار واحد، گسترده و شعار منتشر در بخش‌های مختلف جامعه ایران تبدیل می‌شود، باز مثل استقلال، نتیجه یک مسأله و نیازی است که در واقع جزئی از وجدان عمومی جامعه ایران است.»

آزادی، اما نصاری تأکید کرد: «این ملت در سیر تاریخی خودش و بویژه در یک دهه اخیر با همه فراز و نشیب‌هایی که داشته، یک مسأله هم دارد به نام مسأله آزادی. بویژه از انقلاب مشروطه به بعد، مسائل مطرح در بین نخبگان ایرانی و در

جامعه ایران؛ و در دوران انقلاب هم تبدیل می‌شود به یک شعار بنیادین انقلاب جمهوری اسلامی. بنابراین، این هم پاسخ به یک نیاز تاریخی و یک مطالبه عمومی ملت ایران هست.»

وی با اشاره به موازنه بین استقلال و آزادی در اصل ۹ قانون اساسی اظهار کرد: «اصل ۹ در واقع دلالت می‌کند که این دو، هیچ‌یک نباید به‌نانه تضعیف آن همان‌گونه که در شعار استقلال و آزادی، تنگاتنگ تبدیل می‌شود به جمهوری اسلامی. جمهوری اسلامی در واقع بدون این ارتباط تنگاتنگ و این یگانگی بین این دو (این به ظاهر دوگانه در واقع استقلال و آزادی)، جمهوری اسلامی نیست؛ منقوص خواهد بود، نقص خواهد داشت و این نگاه بنیادین است.»

جابری انصاری در بخش دیگری از این گفت‌وگو اظهار کرد: «امام خمینی و آیت‌الله خامنه‌ای، در اینکه یک تجربه یک نظام مردمی را تأسیس و تداوم بخشند، موفق شدند؛ در این معنا که در ساختار تاریخی ایران که ساختاری شاهنشاهی، میراثی و قائم به اشخاص بود و نه مبتنی بر یک قانون به‌عنوان میثاق ملت و نه به‌عنوان انتخاب از سوی ملت، وضعیت جدیدی ایجاد کردند که مبتنی بر انتخاب مردم، عقیده، برنامه و بر میثاق واحد ملی می‌دولت و ملت، استوار است؛ جمهور مردم و نخبگان، همراه با حکمرانان و مجموعه حکمرانی جمهوری اسلامی.»

وی با اشاره به برگزاری انتخابات‌های مستمر، به‌رغم شرایط جنگی و فوق‌العاده، از جمله هشت سال جنگ تحمیلی و نزدیک به یک دهه در بستر فضای انقلاب گفت: «قانون اساسی در همان فضای ابتدای پیروزی انقلاب و در بستر مسائل مربوط به تجزیه‌طلبی در مناطق مختلف کشور، تصویب شد و به رأی عمومی گذاشته شد؛ یعنی جمهور ملت ایران به آن رأی دادند. اصلاحات قانون اساسی نیز به رأی عمومی گذاشته شد. قانون اساسی اولیه در ابتدای انقلاب به‌دوران رهبری امام خمینی تدوین شد و رفراندوم اصلاحات قانون اساسی در ابتدای رهبری آیت‌الله خامنه‌ای انجام گرفت؛ امام چراغ این اصلاحات را روشن کردند، اما عمرشان ادامه نیافت.»

این دیپلمات پیشین تأکید کرد: «این اصلاحات در همان روزها و سال‌های ابتدایی نظام جمهوری اسلامی، یکی از تجربه‌های فرید و یگانه است که باید به افتخار کرد و آن را برجسته ساخت. اینکه ما نقصر‌هایی داریم، بحث دیگری است و باید بررسی و تکمیل شود اما نباید سرمایه‌ای را که ایجاد کرده‌ایم فراموش کنیم.»

وی یادآورشد: در بسیاری از انقلاب‌ها، بلکه می‌توان گفت در غالب انقلاب‌ها، پس از وقوع انقلاب تا سال‌ها خبری از انتخابات و رأی و این مفاهیم نیست. گاهی حتی به نام انقلاب، یک وضعیت دائمی و فوق‌العاده تحت عنوان «شرایط انقلابی» تداوم می‌یابد. در منطقه ما به کثرت و حقیقت، امت ایرانی از تاریخ بسیار طولانی و قدیمی برخوردار است و این، یک عنصر جدایی‌ناپذیر از عناصر هویت‌بخش دولت و ملت ایران است.»

این فعال فرهنگی اضافه کرد: از مرحله‌ای که اسلام وارد ایران می‌شود، به‌رغم آنکه ظاهراً جنگ، تسخیر و فروپاشی نظام حکمرانی آن دوران ایران است، ولی در باطن، دل‌های مردمان ایران به سمت اسلام گرایش پیدا می‌کند و ایرانیان، اسلام را به‌عنوان یک نظام فکری و عملی مبتنی بر خواسته‌های خود می‌یابند؛ از جمله در زمینه عدالت، عدم تبعیض، اخلاق، انسانیت و بسیاری از ابعاد ارزشمند دیگری که برای ملت ایران در آن تاریخ و عهد، مسأله، مطالبه و نیاز آنها بوده است. اسلام به این، مطالبات پاسخ می‌دهد. پس از آن، از مقطعی به بعد، خوانشی از اسلام، یعنی تسبیع، و در حقیقت تشیع علوی که همان اسلام ناب محمدی نبی است؛ روح و روان ملت، وجود دارد.

مدیرعامل ایرنا تأکید کرد: همپای استقلال و احیای قدرت ملی ایران، مسأله آزادی به‌طور کامل نهادینه نشده است؛ در معنای تمام کلمه خود. سنت رقابت دموکراتیک، آن‌گونه که در تجربه‌های معاصر جهانی و در نظام‌های انتخاباتی هستند؛ به دلیل اینکه در نظام اکثریتی، وقتی رأی می‌آورند آن اقلیت حتی اگر بزرگ باشد و حتی ۴۹ درصد از جمهور جامعه را در برگرفته باشد، محذوف شده و در دوره انتخاباتی کنار گذاشته می‌شود. اما در نظام تناسبی، شرکای وطن همه شریک در نظام تناسبی،

می‌شوند و هر کس به نسبت آرایی که در انتخابات می‌آورد؛ از سهمیه‌ای در پارلمان کشور برخوردار خواهد بود و مابه ازای آن در اداره ملی و حکومت شریک خواهد بود.

باید برای تکامل ساختار حکمرانی نظام حزبی تقویت شود

مدیرعامل ایرنا با اشاره به جایگاه احزاب در قانون اساسی اظهار کرد: «شاید صدها حزب سیاسی در ایران بعد از انقلاب تأسیس شده، ولی نتوانسته‌اند تکامل پیدا بکنند و معمولاً نظام انتخاباتی ما، نظام فردی هست. یعنی افراد و شخصیت‌ها هستند که می‌آیند، نه احزاب و گروه‌های سیاسی جافتاده با برنامه‌های مشخص و با چارچوب‌های مشخص که این شعار دوم انقلاب را هم نهادینه کرده و آن را به یک امر ملموس تبدیل کنند.»

وی افزود: «بنابراین، در مسأله شعار دوم انقلاب یعنی آزادی، کارهای بسیار بزرگی در جمهوری اسلامی و بر سستر انقلاب انجام شده و در میراث و تجربه حکمرانی جمهوری اسلامی در دوران رهبری امام و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای (رهبر شهید) وجود دارد؛ ولی به نظر می‌رسد از زاویه آسیب‌شناسی، ضعف‌هایی داریم که می‌شود و باید به آنها پرداخت تا این نظام انتخاباتی و این تغییر بنیادین، در مسیر نهادینه شود که رقابت اشخاص به‌رقابت برنامه‌ها و رقابت گروه‌ها و احزاب سیاسی تبدیل شود و همه در چتر و در قاب امنیت ملی، منافع ملی و میثاق ملی قانون اساسی قرار گیرند و همه کسانی که ملزّم به قانون اساسی هستند و به نظم کشور، امنیت ملی و منافع ملی کشور وفادار، پایبند و متعهد هستند، اینها بتوانند یا یکدیگر رقابت بکنند.»

جابری انصاری ادامه داد: در این زمینه‌ها گاه‌هایی را برداشتیم و حرکت‌های خوبی به فراز و نشیب‌ها انجام شده است، ولی ضعف‌هایی هم داریم؛ که به نظر می‌رسد در دوره جدید، در تکامل و تداوم تجربه حکمرانی جمهوری اسلامی، اگر آسیب‌شناسی درست داشته باشیم، می‌توانیم گام‌های بلندتری برداریم و به تمام معنی کلمه، به سمت موازنه مد نظراصل ۹ قانون اساسی گام برداریم.

ایران و اسلام در همه ابعاد هویت دولت ایران در هم تنیده شده است

مدیرعامل ایرنا در بخش دیگری از این گفت‌وگو در خصوص نقش و جایگاه اسلام و ایران در اندیشه رهبر شهید اظهار کرد: «به یک تعبیر می‌شود گفت «مد شده» که از دوگانه‌ای به نام «اسلام و ایران» حرف زده می‌شود و به آن دامن زده می‌شود. این در حالی است که اگر به هویت دولت و ملت ایران در بستر تاریخی نگاه کنیم، به مرور زمان نوعی درهم‌تنیدگی و پیوند مستحکم بین ایران و اسلام ایجاد شده است. یعنی یکی از عناصر هویت‌بخش ملت و دولت ایران، «ایرانیت» هست؛ به عنوان یک ملت، بلکه به عنوان یک امت کهن در حقیقت، امت ایرانی از تاریخ بسیار طولانی و قدیمی برخوردار است و این، یک عنصر جدایی‌ناپذیر از عناصر هویت‌بخش دولت و ملت ایران است.»

این فعال فرهنگی اضافه کرد: از مرحله‌ای که اسلام وارد ایران می‌شود، به‌رغم آنکه ظاهراً جنگ، تسخیر و فروپاشی نظام حکمرانی آن دوران ایران است، ولی در باطن، دل‌های مردمان ایران به سمت اسلام گرایش پیدا می‌کند و ایرانیان، اسلام را به‌عنوان یک نظام فکری و عملی مبتنی بر خواسته‌های خود می‌یابند؛ از جمله در زمینه عدالت، عدم تبعیض، اخلاق، انسانیت و بسیاری از ابعاد ارزشمند دیگری که برای ملت ایران در آن تاریخ و عهد، مسأله، مطالبه و نیاز آنها بوده است. اسلام به این، مطالبات پاسخ می‌دهد. پس از آن، از مقطعی به بعد، خوانشی از اسلام، یعنی تسبیع، و در حقیقت تشیع علوی که همان اسلام ناب محمدی نبی است؛ روح و روان ملت، وجود دارد.

مدیرعامل ایرنا تأکید کرد: همپای استقلال و احیای قدرت ملی ایران، مسأله آزادی به‌طور کامل نهادینه نشده است؛ در معنای تمام کلمه خود. سنت رقابت دموکراتیک، آن‌گونه که در تجربه‌های معاصر جهانی و در نظام‌های انتخاباتی هستند؛ به دلیل اینکه در نظام اکثریتی، وقتی رأی می‌آورند آن اقلیت حتی اگر بزرگ باشد و حتی ۴۹ درصد از جمهور جامعه را در برگرفته باشد، محذوف شده و در دوره انتخاباتی کنار گذاشته می‌شود. اما در نظام تناسبی، شرکای وطن همه شریک در نظام تناسبی،

عناصر ایرانی خود را حفظ می‌کند. برای مثال، ملت ایران زبان فارسی را حفظ می‌کند.»

در دوران جمهوری اسلامی نیز، با وجود آنکه نام اسلام مطرح است و بسط و سیطره مفاهیم اسلامی وجود دارد، یکی از محورهای اساسی مورد تأکید جمهوری اسلامی و رهبران آن، هم امام و هم حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر شهید، بحث حفظ و احیا و ارتقای زبان فارسی و گسترش آن است. یعنی ایرانیان توانستند این دوگانه را از همان ابتدا نوعی موازنه تبدیل کرده و در خدمت قدرت ملی ایران و قدرت دولت و ملت ایران قرار دهند البته این روند فراز و نشیب خود را داشته است. برای مثال، در دوران امویان و عباسیان، سویه‌های افراطی، تفسیرهای شؤنیستی از اسلام و تفسیرهای مبتنی برنژاد و عربیت غلبه پیدا می‌کند، نوعی زدگی ایجاد می‌شود و شورش‌هایی را در ملت ایران علیه آن حکومت‌ها برمی‌انگیزد. اما به‌مرور و در طی قرون، نوعی تعادل و موازنه میان اسلام و ایران شکل می‌گیرد و به ویژگی اساسی و هویت‌بخش دولت و ملت ایران تبدیل می‌شود. جمهوری اسلامی، از این زاویه و در دوران رهبری نزدیک به نیم‌قرن رهبران جمهوری اسلامی، حضرت امام و حضرت آیت‌الله خامنه‌ای، رهبر شهید، حرف بسیار زیادی برای گفتن دارد. این یک سرمایه است و باید به آن نازید.

جمهوری اسلامی تا مغز استخوان به ایرانیت وفادار است

این دیپلمات پیشین کشورمان افزود: «من ادعا نمی‌کنم همه این ۵۰ سال، ما بر یک مدار در مفهوم اسلام، ایران و موازنه بین آنها حرکت کردیم. افراط‌ها و تقریبات‌هایی وجود داشته‌است اما به نظر من تجربه حکمرانی جمهوری اسلامی حرف باری گفتن و افتخار کردن بسیار دارد. در برآیند این تجربه نیز،قرن که نزدیک به چهار دهه آن دوران رهبری حضرت آیت‌الله خامنه‌ای هست، باید گفت که ما در گذر از افراط‌ها و تقریبات و پاپین و بلا رفتن‌ها، به یک تعادل و موازنه‌ای بین اسلام و ایران می‌رسیم.»

مدیرعامل ایرنا تصریح کرد: «جمهوری اسلامی تا مغز استخوان، وفادار به قدرت ملی ایران و ملت ایران و عنصر هویت‌بخش ایرانیان، یعنی ایرانیت است و به ایرانی بودن می‌نازد؛ و ایران را تبدیل می‌کند به یک قدرتی که در برابر قدرت‌های اتمی جهان با افتخار و با سربلندی مقاومت می‌کند و کشور را حفظ می‌کند؛ و در عین حال، به سمت اجرای الگوهای در واقع اسلامی حرکت می‌کند.»

جابری انصاری یادآورشد: به اعتقاد من یکی از بزرگ‌ترین میراث‌های دوران جمهوری اسلامی و بویژه دوران رهبری رهبر شهید انقلاب اسلامی این هست که بین اسلام و ایران، و بین دو مفهوم دیگر که به معنای این دو دالفاً تبدیل می‌شود به یک دوگانه، یعنی «امت و ملت»، در واقع جمهوری اسلامی و میراث رهبری جمهوری اسلامی، تأکید برای ایجاد نوعی معادله و موازنه بین اینها است.

جابری انصاری تصریح کرد: «مسأله فلسطین به عنوان محوری‌ترین مسأله امت اسلامی، در کانون توجه انقلاب، جمهوری اسلامی و رهبری آن قرار می‌گیرد و تا شهادت آیت‌الله خامنه‌ای ادامه پیدا می‌کند. یعنی اولین ممانعت‌ها از انقلاب و جمهوری اسلامی، رئیس سازمان آزادی‌بخش فلسطین هست؛ اولین کشوری که سفارت اسرائیل را دفتر ارتباطی در آن تبدیل به سفارت فلسطین می‌شود ایران است؛ و اولین شعار بزرگ خارجی جمهور ملت ایران و نخبگان، «الیوم ایران و غدا فلسطین» هست. این آتزار انقلاب است و تا شهادت ایشان، تأکید بر محوری بودن مسائل اسلامی و مسأله فلسطین در دستور کار جمهوری اسلامی هست.»

وی ادامه داد: ولی آیا این به این معناست که در واقع جمهوری اسلامی، ایران را که در پیش‌بان می‌کند یا ملت ایران را هزینه امت می‌کند؟ به فراز و نشیب‌ها و افراط و تفریط‌ها کار ندارم؛ در برآیند حکمرانی جمهوری اسلامی، حضرت امام و رهبری آن احیا شود و هم این قدرت ملی در تعارض با اسلام و مصالح امت اسلامی و مسائل مهمی مثل مسأله فلسطین نباشد، بلکه از این ظرفیت قدرت ملی، در خدمت مصالح علویای امت اسلامی هم استفاده شود.

جابری انصاری ادامه داد: همیشه یکی از دوگانه‌ها انتخاب ملی یا ملت است. مصر، عراق، سوریه، مغرب یا مشرق عربی، اندونزی و مالزی همواره با این دوگانه مواجه بوده‌اند. آیا می‌شود به فرمولی رسید که در عین حال که منافع

ملی و مصالح اولیای ملی مورد توجه و در کانون قرار دارد، که قلب و محوریت آن احیای قدرت ملی ایران به‌عنوان دولتی (state) که حرفی برای گفتن در جهان دارد، است؛ آیا می‌توان این را با مصالح اولیای امت نیز جمع کرد؟ یا باید همواره اینها را در تناقض با یکدیگر دید و دوگانه‌هایی با تضادآشتی‌ناپذیر و آتناگونیستی تعریف کرد؟

وی ادامه داد: من معتقدم جمهوری اسلامی و رهبران آن، هم بنیان‌گذار (حضرت امام) و هم آیت‌الله خامنه‌ای، در برآیند حکمرانی خود تلاش کردند نوعی موازنه ایجاد کنند تا بدون آنکه منافع و مصالح اولیای ملت ایران و دولت ایران، به‌عنوان یک واحد ملی، نقض شود، بلکه بالعکس، ایران قدرت بگیرد. البته در اینجا نیز باید تکمیل کنیم که وقتی می‌گوییم قدرت گرفت، معنایش این نیست که ما در همه جنبه‌ها به شکل متکامل و متوازن قدرت پیدا کرده‌ایم. از نگاه آسیب‌شناسانه باید گفت که این قدرت باید در سطح جامع و قدرت جامعه‌ملی باشد و همه عرصه‌ها و صحنه‌های قدرت را، از قدرت نرم تا قدرت سخت، در بر بگیرد. از این زاویه نیز ما ضعف‌های اساسی داریم و باید آنها را آسیب‌شناسی و تکمیل کنیم.

به گفته وی پس از قرن‌ها و بویژه تجربه دوقرن اخیر فروپاشی دولت ملی ایران و تضعیف شدید قدرت ملی ایران، جمهوری اسلامی و رهبری آن توانستند راه جدیدی را باز کنند و در ذیل این راهگشایی و ایجاد و احیای قدرت ملی ایران، برآیند حکمرانی جمهوری اسلامی تلاش برای

رفع این تناقض‌ها و تبدیل این دوگانه‌های به‌اصطلاح فرساینده، در سطح ملی و در سطح فراملی، به یگانه‌ها بوده است. جابری انصاری گفت: «بخش‌هایی از این مسیر طی شده است و امیدوار هستیم که ملت، نخبگان و رهبر ایران با همبستگی و اتحاد ملی، موفق شوند این راه را تکمیل کنند، راه‌های نرفته را نیز پی‌گیری کنند و گام‌های بزرگی به سیر احیای قدرت ملی ایران و رفع یا حل این دوگانه‌ها در قالب یگانه‌های معنادار در آن جمله در ذیل مفهوم ملت و مصالح ملی و مصالح اولیای اسلامی، بردارند و بنیان‌گذار را تصویرکننده تجربه و یک نهضت نوین تمدنی ایرانی و اسلامی ماندگار در تاریخ ایران و جهان شوند.»

به دوگانگی‌های ساختگی دامن نزنیم

مدیرعامل خبرگزاری ایرنا با تأکید بر اینکه باید در برابر ملت بزرگ ایران کرش، فروتنی و تعظیم کرد گفت: «ملتی که این محنت‌ها را خلق کرده، انقلاب را خلق کرده، اجازه داده این انقلاب در سخت‌ترین شرایط، بحران‌ها، چالش‌ها، جنگ‌ها، محارلات خارجی و بحران‌های داخلی، تداوم حیات پیدا بکند.»

مدیرعامل ایران و ایران، و بین دو مفهوم دیگر که به معنای این دو دالفاً تبدیل می‌شود به یک دوگانه، یعنی «امت و ملت»، در واقع جمهوری اسلامی و میراث رهبری جمهوری اسلامی، تأکید برای ایجاد نوعی معادله و موازنه بین اینها است.

وی یادآورشد: ان‌شاء‌الله توفیق پیدا بکنیم همه این «ها» را در مصالح و منافع کلان ایران ذوب کنیم و با نگاه آسیب‌شناسانه، به همه سرمایه‌های خودمان بازایم؛ و به تجربه‌های مثبت دوران حکمرانی، به تجربه جمهوری اسلامی و رهبری فقید و رهبری شهید آن افتخار کنیم و در عین حال، به موازات آن کاستی‌ها و کمبودها را شناسایی، با همدیگر تراجعت بکنیم و دائماً مسائل را به دعوا تبدیل نکنیم، به دوگانه‌های ساختگی دامن نزنیم.

این فعال فرهنگی با بیان اینکه این ملت و جمهوری اسلامی، مأموریت‌های بسیار بزرگ‌تری در پیش دارد، گفت: «ان‌شاء‌الله روزهای بهتری برای ملت و دولت ایران در پیش باشد و با حفظ وحدت ملی و حرکت بر سستر ارتقای قدرت ملی ایران، قدرت همه‌جانبه ملت ایران و ایجاد موازنه کامل بین بین استقلال و آزادی و بین جمهوریت و اسلامیت حرکت کنیم. هر ج‌ا ما این تجربه حکمرانی ما و رهبری بعد از انقلاب دوگانه‌ها را در مسیر منطقی و عقلانی و با استمداد از میراث تاریخی و تمدنی ایران در مسیر یگانه‌سازی قرار دادیم، مقاطع درخشان و موفقیت دولت و ملت ایران و درخشندگی‌های بی‌شمار آن ملت با کاستی و بی‌دقتی و تشدید دوگانگی‌ها شدید، دچار ضعف‌ها و خسارت‌هایی شدیم؛ آنها را باید شناخت و تلاش کرد و این مسیر را به درستی ادامه داد و به قله‌های بزرگ رسید.

تنگه هرمز همچنان مولفه تعیین کننده در بازار انرژی جهان است

آرامش شکننده در بازار نفت

گزارش

روزان نقشبندی

گروه اقتصادی

با وجود افزایش ریسک‌های ژئوپلیتیکی، بازار نفت هنوز جهش قیمتی قابل توجهی را تجربه نکرده است؛ زیرا جریان انتقال نفت از تنگه هرمز ادامه دارد و هنوز نشانه‌ای قطعی از کاهش عرضه جهانی مشاهده نمی‌شود. تنش‌های تازه در خلیج فارس بار دیگر نگاه‌ها را به بازار جهانی نفت دوخته است. حمله به برخی کشتی‌های تجاری و افزایش رویارویی میان ایران و آمریکا، نگرانی‌ها درباره احتمال اختلال در تردد کشتی‌ها از تنگه

هرمز را تشدید کرده است. با این حال، بازار نفت تاکنون واکنش هیجانی نشان نداده و قیمت‌ها همچنان در محدوده‌ای نوسان می‌کنند که از نگاه تحلیلگران، بیانگر انتظار معامله‌گران برای تداوم جریان عرضه است. در این میان، تنگه هرمز همچنان یکی از مهم‌ترین اهرم‌های ژئوپلیتیکی ایران به شمار می‌رود. بسیاری از کارشناسان بین‌المللی معتقدند ایران بیش از آنکه به دنبال بستن کامل

این آبراه باشد، از ظرفیت راهبردی آن برای تقویت موقعیت خود در مذاکرات سیاسی و افزایش قدرت بازآراندگی استفاده می‌کند. به گزارش «اکنونیک تایمز»، تا زمانی که تنش‌های ژئوپلیتیکی ادامه داشته باشد، «حق بیمه ریسک» در قیمت نفت باقی خواهد ماند. حتی بدون کاهش تولید، نگرانی درباره امنیت نفتکش‌ها، افزایش هزینه‌های بیمه و حمل‌ونقل دریایی و احتمال اختلال در زنجیره تأمین می‌تواند نوسان قیمت‌ها را تشدید کند.

با وجود این، افزایش تنش‌های سیاسی لزوماً به معنای جهش حتمی قیمت نفت نیست. امیرمیثم نیکفر، کارشناس اقتصاد انرژی و استاد دانشگاه، می‌گوید: «اگر تنش‌ها به گونه‌ای پیش

رفتار بازار ممکن است با انتظار سرمایه‌گذاران از تشدید تنش‌های منطقه‌ای همخوان نباشد، اما بررسی سازوکار قیمت‌گذاری نفت نشان می‌دهد معامله‌گران بیش از آنکه صرفاً به تحولات سیاسی واکنش نشان دهند، بر متغیرهای واقعی عرضه و تقاضا تمرکز کرده‌اند. امیرمیثم نیکفر، کارشناس اقتصاد انرژی و استاد دانشگاه، معتقد است مهم‌ترین ریسک بازار نفت نه صرف وقوع تنش‌های سیاسی، بلکه احتمال اختلال در جریان انتقال نفت از تنگه هرمز است؛ ریسکی که تاکنون

به مرحله عملی نرسیده است. در شرایط فعلی، نفتکش‌ها همچنان از تنگه هرمز عبور می‌کنند و جریان صادرات نفت به‌طور کامل متوقف نشده است. همین موضوع باعث شده بازار کاهش عرضه را به عنوان یک سناریوی قطعی در نظر نگیرد. معامله‌گران تا زمانی که نشانه روشنی از اختلال در تردد نفتکش‌ها مشاهده نکنند، انتظارات خود را به‌طور جدی تغییر نخواهند داد.

در نتیجه، تعادل عرضه و تقاضای جهانی همچنان برقرار است و احتمال جهش شدید قیمت نفت در کوتاه‌مدت پایین ارزیابی می‌شود. اهمیت ادامه تردد نفتکش‌ها برای اقتصادهای مصرف‌کننده نیز به

او یادآور می‌شود که انتقال نفت تنها به

پیامدهای تورمی افزایش قیمت نفت بازمی‌گردد. در شرایطی که اختلافات سیاسی تشدید شده یا توافق‌های موجود کنار گذاشته شود، بسیاری از بازیگران بین‌المللی تلاش می‌کنند بحران به‌گونه‌ای مدیریت شود که مسیر انتقال نفت از تنگه هرمز با اختلال جدی مواجه نشود. افزایش قیمت نفت می‌تواند هزینه انرژی و فشار تورمی قابل توجهی بر اقتصادهای مصرف‌کننده وارد کند. از این رو، حفظ امنیت مسیرهای انتقال نفت به یکی از اولویت‌های مهم بازیگران بین‌المللی تبدیل شده است.

اوپک پلاس و مسأله عرضه واقعی نفت

اوپک‌پلاس در تازه‌ترین تصمیم خود توافق کرده است از ماه اوت ۲۰۲۶، تولید نفت هفت عضو اصلی این ائتلاف را روزانه ۱۸۸ هزار بشکه افزایش دهد و روند بازگرداندن تدریجی کاهش تولید داوطلبانه را ادامه دهد. این اقدام با هدف حفظ تعادل بازار، جلوگیری از جهش قیمت‌ها و جبران بخشی از ریسک‌های ناشی از تنش‌های ژئوپلیتیکی انجام شده است.

با این حال، نیکفر معتقد است اثرگذاری این سیاست به یک پیش‌شرط اساسی وابسته است: نفت تولیدشده باید امکان رسیدن به بازار جهانی را داشته باشد. به گفته او، افزایش تولید زمانی معنا پیدا می‌کند که امکان عرضه نیز وجود داشته باشد. اگر تولیدکنندگان نفت بیشتری استخراج کنند، اما به دلیل محدودیت‌های حمل‌ونقل یا اختلال در مسیرهای صادراتی نتوانند آن را به بازار برسانند، ناچار خواهند شد دوباره تولید خود را کاهش دهند. بنابراین، ظرفیت تولید به‌تنهایی تعیین‌کننده نیست و آنچه اهمیت دارد، ظرفیت عرضه واقعی است.

او یادآور می‌شود که انتقال نفت تنها به

تنگه هرمز محدود نیست و روزانه حدود هشت میلیون بشکه نفت از طریق خطوط لوله به بازارهای جهانی ارسال می‌شود. به همین دلیل، حتی اگر تعداد نفتکش‌های عبوری از تنگه هرمز نسبت به اواخر اسفند ۱۴۰۴ حدود ۵۰ درصد کاهش پیدا کند، ممکن است میزان عرضه جهانی تغییر محسوسی نداشته باشد زیرا بخشی از صادرات از مسیرهای جایگزین انجام می‌شود.

از نگاه این کارشناس، مرز حساس بازار زمانی شکل می‌گیرد که کاهش تردد نفتکش‌ها به حدی برسد که عرضه واقعی عرضه مواجه نخواهد شد. در این شرایط، انتظار افزایش قابل‌توجه قیمت نفت وجود ندارد و بازار احتمالاً در سطوح فعلی باقی خواهد ماند. اما اگر اختلال در تردد کشتی‌ها به کاهش محسوس عرضه جهانی منجر شود، معادله بازار تغییر خواهد کرد و قیمت‌ها می‌توانند وارد روندی صعودی شوند.

هزینه پنهان تحریم‌ها در درآمد‌های نفتی ایران

هرچند تثبیت قیمت جهانی نفت در نگاه اول می‌تواند به معنای ثبات درآمد‌های نفتی باشد، اما نیکفر معتقد است شرایط ایران از این قاعده به‌طور کامل تبعیت نمی‌کند. به گفته او، حتی اگر قیمت جهانی نفت تغییر محسوسی نداشته باشد، عواملی مانند تحریم‌ها، تخفیف‌های صادراتی و افزایش هزینه مبادلات می‌توانند درآمد‌های نفتی کشور را کاهش دهند.

در شرایط فعلی، نفتکش‌ها همچنان از تنگه هرمز عبور می‌کنند و جریان صادرات نفت به‌طور کامل متوقف نشده است. همین موضوع باعث شده بازار کاهش عرضه را به‌عنوان یک سناریوی قطعی در نظر نگیرد

از مبادلات از مسیرهای غیرمتعارف یا به‌صورت نقدی انجام می‌شود. این شرایط ریسک معامله را برای خریداران افزایش می‌دهد و ایران را ناگزیر به ارائه تخفیف‌های بیشتری می‌کند. همزمان، نقش واسطه‌ها در تجارت نفت ایران پررنگ‌تر شده است. بسیاری از خریداران دیگر به‌طور مستقیم از ایران نفت خریداری نمی‌کنند و واسطه‌ها به حلقه اصلی ارتباط میان فروشندگان و خریدار تبدیل شده‌اند.

حضور این واسطه‌ها علاوه بر افزایش هزینه مبادلات، بخشی از ارزش معامله را نیز به خود اختصاص و در نهایت درآمد نهایی صادرات نفت را کاهش می‌دهد. به این ترتیب، حتی در شرایطی که قیمت جهانی نفت ثابت بماند، درآمد خالص ایران می‌تواند تحت تأثیر تخفیف‌ها، هزینه‌های انتقال پول، افزایش ریسک معامله و سهم واسطه‌ها کاهش پیدا کند.

چشم‌انداز قیمت نفت خام

به نظر می‌رسد چشم‌انداز کوتاه‌مدت بازار نفت همچنان به تحولات سیاسی و امنیتی خاورمیانه گره خورده است. ادامه تنش در تنگه هرمز می‌تواند قیمت نفت

را در سطوح بالا نگه دارد و بر نوسانات بازار بیفزاید، اما تجربه بازار نشان داده است که نگرانی‌های ژئوپلیتیکی به‌تنهایی برای ایجاد جهش پایدار قیمت کافی نیست. آنچه در نهایت مسیر بازار نفت را تعیین می‌کند، تأثیر این تحولات بر عرضه واقعی نفت است. تا زمانی که جریان صادرات از تنگه هرمز با اختلال جدی مواجه نشود و نفت تولیدشده بتواند از مسیرهای موجود به بازار برسد، واکنش بازار احتمالاً محتاطانه خواهد بود.

با این حال، اگر تنش‌ها به مرحله‌ای برسد که عبور نفتکش‌ها را به‌طور جدی محدود کند، مسیرهای جایگزین ظرفیت جبران کاهش عرضه را نداشته باشند و حجم نفت تحویلی به بازار جهانی کاهش یابد، شرایط تغییر خواهد کرد. در چنین وضعی، بازار با کمبود واقعی عرضه مواجه می‌شود و قیمت نفت می‌تواند وارد دوره‌ای تازه از افزایش و نوسان شدید شود. بنابراین تنگه هرمز همچنان یکی از مهم‌ترین نقاط تعیین‌کننده در بازار انرژی جهان است؛ اما اثرگذاری آن بر قیمت نفت به میزان اختلال واقعی در جریان عرضه بستگی دارد، نه صرفاً سطح تنش‌های سیاسی پیرامون آن.

اطلاع‌رسانی

«خیابارس» از شاخص صنعت خودرو پیشی گرفت؛

بازدهی ۵۹ درصدی سهام پارس خودرو

پارس خودرو و برنامه‌های آئی این خودرو ساز باشد.

یافته و سهام پارس خودرو با اختلافی قابل توجه، بازدهی بالاتری نسبت به میانگین صنعت خودرو به ثبت رسانده است.

این عملکرد، بیانگر اقبال سرمایه‌گذاران به سهام پارس خودرو و تقویت نگاه مثبت بازار به روند فعالیت‌های این شرکت است. همزمان با اجرای برنامه‌های توسعه‌ای، افزایش تولید و بهبود شاخص‌های عملیاتی، «خیابارس» توانسته جایگاه خود را در میان نمادهای صنعت خودرو تقویت کند. تداوم روند مثبت معاملات این نماد، در کنار عملکرد عملیاتی شرکت،

سهام شرکت پارس خودرو پس از بازگشایی نماد، با ثبت بازدهی ۵۹ درصدی، عملکردی فراتر از شاخص صنعت خودرو در بازار سرمایه به نمایش گذاشت و توجه فعالان بازار را به خود جلب کرد. نماد «خیابارس» از زمان بازگشایی تاکنون با رشد ۵۹ درصدی همراه بوده است. این در حالی است که شاخص صنعت خودرو در همین بازه زمانی حدود ۲۱ درصد افزایش

خبر

آگهی مناقصه عمومی

نام و نشانی مناقصه‌گزار: شرکت کشاورزی و دامپروری ملارد شیر (سهامی عام) به نشانی استان البرز، جاده سهیلیه، زعفرانیه به سمت شهرک کوروش انتهای خیابان حکمت شرکت

کشاورزی و دامپروری ملارد شیر تلفن تماس ۰۲۶۴۵۳۱۳۴۷۱

موضوع مناقصه: خرید، حمل، نصب و راه‌اندازی اتو ترانس (به‌صورت اتوماتیک)

بدین وسیله از کلیه متقاضیان ارجمند دعوت می‌نماید جهت دریافت اسناد مناقصه به سایت شرکت به نشانی (malardshir.ir) و یا به‌صورت حضوری به آدرس استان البرز، جاده سهیلیه، زعفرانیه به سمت شهرک کوروش، انتهای خیابان حکمت، شرکت کشاورزی و دامپروری ملارد شیر مراجعه گردد و همچنین برای کسب اطلاعات بیشتر با شماره ۰۲۶۴۵۳۱۳۴۷۱ داخلی ۳۱۰ آقای مظفری تماس حاصل نمایند.

مدارک مورد نیاز جهت تحویل اسناد مناقصه: مطابق با کلیات شرکت در مناقصه

ضمانت‌نامه شرکت در مناقصه: مبلغ ۷/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال واریز وجه نقد به‌شماره حساب ۵۹۹۸۹۸۸۲۸ بانک شرکت کشاورزی و دامپروری ملارد شیر یا چک صیادی ثبت شده به‌همراه رسید ثبت چک و یا ارائه ضمانت‌نامه معتبر بانکی.

زمان شروع مناقصه: ۱۴۰۵/۰۴/۲۱ لغایت ۱۴۰۵/۰۴/۲۸

محل دریافت پاکت‌های مناقصه: شرکت کشاورزی و دامپروری ملارد شیر می‌باشد.

آخرین مهلت ارائه پیشنهادات: تا پایان وقت اداری یکشنبه ۱۴۰۵/۰۴/۲۸ می‌باشد.

تذکرات:

الف) به پیشنهادات فاقد امضا، مخدوش، مشروط، مبهم، ناقص و ارائه پس از انقضای مهلت مقرر ترتیب اثر داده نخواهد شد.

ب) هزینه‌های مربوط به درج آگهی روزنامه و هزینه‌های برگزاری مناقصه به‌عهده برنده مناقصه می‌باشد.

پ) شرکت کشاورزی و دامپروری ملارد شیر در قبول یا رد یک یا کلیه پیشنهادات مختار است.

ت) درج این آگهی هیچ‌گونه تعهدی برای مناقصه‌گزار نخواهد داشت.

ث) مشارکت به‌صورت سه پاکت می‌باشد که پاکت الف شامل ضمانت‌نامه و پاکت ب شامل مدارک مورد نیاز مطابق با کلیات شرکت در مناقصه (موجود در سایت شرکت) و پاکت ج فرم قیمت‌گذاری می‌باشد.

ج) فرم قیمت‌گذاری نیز در سایت شرکت در دسترس می‌باشد که پیشنهادهای قیمت اعلام شده می‌بایست در فرم مربوطه ارائه گردد.

پشت‌اول

آگهی فراخوان

۲۴۲۹/ت‌ک‌م‌ع/۷۷۰۰۴۰۵۰۸۹

دستگاه تراش میلگرد آج‌دار مخصوص پیچ‌بری و دستگاه رولینگ

آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۲ صفحه ۲ اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۵/۰۶ می‌باشد.

برای کسب اطلاعات بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به سایت شرکت www.torc.ir بخش فراخوان‌ها مراجعه فرمایید.

روابط عمومی و بین‌الملل شرکت پالایش نفت تهران

TORC TENDERS

پشت‌اول

آگهی فراخوان

۲۴۰۸/ت‌ک‌م‌ع/۷۷۰۰۴۰۵۰۵۵

دستگاه هات‌تپ پنوماتیک

آخرین مهلت ارسال مدارک، طبق بند ۴ صفحه ۲ اسناد مناقصه تا پایان وقت اداری روز سه‌شنبه مورخه ۱۴۰۵/۰۵/۰۶ می‌باشد.

برای کسب اطلاعات بیشتر و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه به سایت شرکت www.torc.ir بخش فراخوان‌ها مراجعه فرمایید.

روابط عمومی و بین‌الملل شرکت پالایش نفت تهران

TORC TENDERS

آگهی دعوت به جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه

شرکت بانک گردشگری (سهامی عام)

به‌شماره ثبت ۳۹۲۳۷۳ و شناسه ملی ۱۰۳۲۰۴۳۵۲۶۸ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱

جلسه مجمع عمومی عادی سالیانه صاحبان سهام شرکت بانک گردشگری (سهامی عام) به‌شماره ثبت ۳۹۲۳۷۳ و شناسه ملی ۱۰۳۲۰۴۳۵۲۶۸، به‌منظور بررسی عملکرد سال مالی منتهی به ۱۴۰۴/۱۲/۲۹ دستور جلسه ذیل رأس ساعت ۱۵:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱ در محل سالن اجتماعات بانک گردشگری واقع در تهران، سعادت آباد، بلوار فرهنگ، نبش ین‌بست نور، طبقه ۷ برگزار خواهد شد.

دستور جلسه:

۱. استماع گزارش هیأت‌مدیره، حسابرس مستقل و بازرس قانونی شرکت برای عملکرد سال مالی منتهی به ۱۴۰۴/۱۲/۲۹
۲. بررسی و تصویب صورت‌های مالی شامل " صورت سود و زیان، صورت وضعیت مالی، صورت تغییرات در حقوق مالکانه، صورت جریان‌های نقدی " و عملکرد برای سال مالی منتهی به ۱۴۰۴/۱۲/۲۹
۳. تصویب و تنفیذ معاملات مشمول ماده ۱۲۹ لایحه اصلاحی قسمتی از قانون تجارت
۴. انتخاب بازرس قانونی اصلی و علی‌البدل و حسابرس مستقل و تعیین حق‌الزحمه ایشان برای سال مالی منتهی به ۱۴۰۵/۱۲/۲۹
۵. تعیین روزنامه کثیرالانتشار جهت درج آگهی‌های قانونی بانک
۶. اتخاذ تصمیم درخصوص میزان حق حضور اعضای غیرموظف هیأت‌مدیره برای سال مالی منتهی به ۱۴۰۵/۱۲/۲۹

سایر مواردی که در صلاحیت مجمع عمومی عادی سالیانه باشد.

بدین وسیله از کلیه سهامداران محترم، وکلا یا نمایندگان قانونی ایشان دعوت می‌گردد تا برای اخذ برگ ورود به جلسه و حضور در مجمع مذکور ضمن همراه داشتن کارت ملی، وکالت‌نامه رسمی یا برگه نمایندگی معتبر برای اشخاص حقوقی و اصل اوراق سهام (مدارک مالکیت سهام) از ساعت ۱۴:۳۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱ به محل برگزاری مجمع مراجعه فرمایند.

توجه:

- یادآور می‌شود به همراه داشتن اصل شناسنامه و کارت ملی سهامدار یا نمایندگان ایشان و تحویل تصویر آن به همکاران مدیریت امور سهام جهت ورود به جلسه الزامی می‌باشد.

● سهامداران محترمی که امکان حضور در جلسه مجمع را ندارند، می‌توانند نسبت به مشاهده هم‌زمان، پیگیری برخط (اتلاین) مجمع و طرح پرسش‌های خود از طریق وب‌سایت بانک به آدرس www.tourismbank.ir مراجعه نمایند.

● سهامداران محترم جهت کسب اطلاعات بیشتری می‌توانند به پایگاه اطلاع‌رسانی بانک به نشانی www.tourismbank.ir و سامانه اطلاع‌رسانی کدال مراجعه فرمایند.

هیأت‌مدیره بانک گردشگری

TOURISM BANK

بررسی «ب‌ام و» سری ۲ گرن کوپه

این «دو» دوازده میلیارد آب می خورد

خودرویی که این روزها با قیمت میلیاردی در بازار کشورمان به دنبال مشتری است

نقد فنی

ارسلان سلیمانیان
گروه خودرو

درکنار انبوه محصولات چینی و آسیایی که طی یکی دو سال اخیر روانه بازار خودروی ایران شده‌اند، تعداد نسبتاً محدودی از محصولات صاحب‌نام اروپایی نیز شانس حضور در بازار ایران را پیدا کرده‌اند. محصولاتی که قرار است خلا بازار خودروهای لوکس در کشورمان را پر کنند. یکی از این محصولات، ب‌ام‌و سری ۲ گرن کوپه است.

سری ۲ گرن کوپه از جمله محصولات جدید خودروساز مشهور آلمانی به شمار می‌آید که اولین بار در سال ۲۰۲۰ و در جریان نمایشگاه خودروی لس آنجلس معرفی شد. این خودرو در حقیقت همان نسخه سدان شده سری ۲ کوپه است. سری ۲ گرن کوپه مناسب افرادی بود که شیفته رانندگی اسپورت هستند اما دیگر سن و سالشان از خرید خودروهای کوپه گذشته! حالا گرن کوپه با دو در اضافه نسبت به مدل کوپه اینجاست و می‌خواهد برای کسب سهم بیشتری از بازار ایران با رقبای خود بجنگد.

چهره‌ظاهری

وقتی صحبت از یک خودروی آلمانی باشد، طبیعی است انتظارات از آن بالا باشد. در مورد سری ۲ گرن کوپه نیز این موضوع صدق می‌کند. ناگفته پیداست که ساختار طراحی یک خودرو سدان یا گرن کوپه با طراحی یک سوپراسپورت یا خودروی رولز رویس متفاوت باشد. سری جدید ۲، ترکیبی هنرمندانه از سادگی، مدرنیته و هیجان است. در طراحی این خودرو سعی شده سری ۲ چهره‌ای جذاب اما در عین حال موقر داشته باشد. طول، عرض و ارتفاع این خودرو به ترتیب ۱۴۵۴، ۱۸۰۱ و ۱۴۲۵ میلیمتر بوده که برای یک خانوادۀ ۴ نفره کاملاً کافی به نظر می‌رسد. همچنین محفظه

داخل کابین نیز با طراحی ساده اما مدرن مواجه هستیم. نباید از قلم انداخت که نمای داخلی خودرویی در این کلاس هیچ شباهتی به طراحی سری ۵ یا سری ۸ نخواهد داشت اما با این حال در همه نقاط کابین، مؤلفه‌های طراحی آلمانی به چشم می‌خورد و کیفیت متریال داخل کابین نیز کاملاً قابل قبول است.

ویژگی‌های فنی

اکنون نوبت آن رسیده که مشخصات فنی سری ۲ گرن کوپه را مورد ارزیابی قرار دهیم. موضوعی که نقطه قوت ب‌ام‌و در برابر رقبای خواهد بود. مهندسان

آلمانی پیش‌رانه‌های مختلف بنزینی، دیزلی و هایبریدی را زیر کاپوت این خودرو جای داده‌اند. اولین انتخاب مشتریان می‌تواند یک پیش‌رانه ۳ سیلندر ۲ لیتری با قدرت ۲۴۱ اسب بخار باشد که در نسخه 228۱ به کار گرفته خواهد شد. همچنین یک پیش‌رانه ۳ سیلندر ۱/۵ لیتری با قدرت ۱۷۰ اسب بخار در نسخه 223۱ و یک پیش‌رانه ۳ سیلندر با قدرت ۱۳۶ اسب بخار در نسخه 220۱ در دسترس خواهند بود. همچنین نسخه دیزل این خودرو با نام 218d به یک پیش‌رانه ۴ سیلندر ۲ لیتری مجهز شده که می‌تواند ۱۵۰ اسب بخار قدرت و ۳۶۰ نیوتن متر گشتاور تولید کند.

اما نسخه‌ای که مجوز ورد به ایران را دریافت کرده با کد 225۱ به یک پیش‌رانه ۲ لیتری توربوشاژز مجهز شده که می‌تواند ۲۰۵ اسب بخار قدرت و ۳۰۳ نیوتن متر گشتاور تولید کند. این پیش‌رانه می‌تواند ظرف مدت حدود ۷ ثانیه 225۱ را از حالت سکون به مرز سرعت یکصد کیلومتر بر ساعت برساند.

وضعیت در بازار

شرکت ب‌ام‌و با گشاده‌دستی خوبی، سری ۲ گرن کوپه را به انواع آپشن‌ها مجهز کرده؛ از تجهیزات رفاهی سری ۲ می‌توان به سیستم صوتی حرفه‌ای، ساخت «هارمن کاردون» با ۱۲ اسپیکر، صفحه نمایش ۱۰/۵ اینچی، شارژر بدون سیم موبایل، کنترل کشش هوشمند، گرمکن و سردکن فرمان، صندلی‌های برقی، کنترل ایستایی (HSA)، اتوپارک، سامانه هشدار خواب‌آلودگی راننده، دوربین ۳۶۰ درجه، سامانه نمایش اطلاعات روی شیشه جلو و سیستم تعلیق هوشمند با امکان انتخاب نوع رانندگی اشاره کرد. قیمت پایه سری ۲ از ۴۰ هزار دلار آغاز می‌شود. با این حال نسخه‌های وارداتی به ایران در نیمه تیرماه ۱۴۰۵ با قیمت تقریبی ۱۱/۱۲ میلیارد تومان به فروش می‌رسند.

ترجمه

یاسمن صادق شیرازی
گروه خودرو

اوضاع برای گروه فولکس واگن بار دیگر نگران‌کننده شده است؛ غول خودروسازی آلمان که سال‌ها یکی از ستون‌های اصلی صنعت خودرو جهان به شمار می‌رفت، حالا بار دیگر با افت فروش، فشارهای منطقه‌ای و ابهام در آینده برندها و محصولاتش روبه‌رو شده است. این شرکت به تازگی اعلام کرده قصد دارد تعداد مدل‌های خود را تا سقف ۵۰ درصد کاهش دهد. تصمیمی که به خوبی نشان می‌دهد مدیران فولکس واگن شرایط فعلی را کاملاً جدی تلقی می‌کنند و به دنبال کوچک‌سازی و تمرکز دوباره بر بخش‌های سودآورتر هستند.

به گزارش سایت motor1، براساس آمار منتشر شده، فروش کلی گروه فولکس واگن در سه‌ماهه دوم سال میلادی ۸/۶ درصد کاهش یافته است. عامل اصلی این افت، عملکرد بسیار ضعیف این گروه در بازار چین عنوان می‌شود؛ بازاری که طی سال‌های گذشته نقش تعیین‌کننده‌ای در موفقیت بسیاری از خودروسازان جهانی داشته و حالا به یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های فولکس واگن تبدیل شده است.

در بازه زمانی آوریل تا ژوئن، فروش گروه فولکس واگن در چین با سقوطی سنگین و کم‌سابقه، ۳۶/۶ درصد افت کرد. اگر بازه زمانی طولانی‌تری را در نظر بگیریم، وضعیت همچنان نگران‌کننده است، چرا که فروش این شرکت در چین از ابتدای سال تاکنون ۲۵/۹ درصد کاهش داشته است. این افت شدید نشان می‌دهد فولکس واگن نه تنها در حفظ جایگاه قبلی خود در بزرگ‌ترین بازار خودروی جهان ناگام مانده، بلکه حتی عرضه محصولات برقی جدید و توسعه یافته برای بازار محلی نیز نتوانسته شرایط را به شکل مطلوب تغییر دهد.

مارکوس شوربت، عضو کمیته اجرایی توسعه یافته گروه فولکس واگن در بخش فروش، در این باره گفته است: «وضعیت در

فشار خودروسازان چینی باعث کاهش فروش بزرگ‌ترین خودروساز اروپا شد

فولکس واگن در مسیر عقب‌نشینی

منطقه نیز به ۷/۲ درصد رسیده است. البته در اروپای غربی، آهنگ رشد بسیار کندتر بوده و فروش تنها ۱/۸ درصد در سه‌ماهه دوم افزایش داشته است. با این حال، عملکرد نیمه اول سال در این منطقه نیز مثبت ارزیابی می‌شود و رشد ۲/۹ درصدی را نشان می‌دهد.

در سوی دیگر، شرایط برای برخی برندهای مهم زیرمجموعه فولکس واگن چندان مطلوب نیست. پورشه همچنان با افت فروش مواجه است؛ موضوعی که شاید برای بسیاری از فعالان بازار شوکه‌کننده باشد. این خودروساز در سه‌ماهه دوم حدود ۳ هزار دستگاه کمتر خودرو فروخته و تقریباً فروش همه مدل‌هایش کاهش یافته است. تنها استثنا، پورشه 911 بوده که توانسته رشد ۳۹/۴ درصدی در سه‌ماهه دوم و رشد ۵۶/۳ درصدی در مقیاس سالانه ثبت کند. آئودی نیز عملکرد مطلوبی نداشته است. فروش این برند از آوریل تا ژوئن ۲ درصد کاهش یافته، هرچند برخی مدل‌ها مانند Q5، A5، A6، Q8 و A3، افزایش فروش را تجربه کرده‌اند. با این حال، کارنامه کلی آئودی در سال جاری همچنان منفی است و فروش این برند از ابتدای سال تاکنون ۱۷ درصد افت داشته است؛ آماري که نمی‌توان از کنار آن به‌سادگی عبور کرد.

گام بعدی فولکس واگن چیست؟

فولکس واگن ۱۰ روز پیش اعلام کرد که به‌صورت فوری فرآیند کوچک‌سازی سید این برنامه، تعداد مدل‌های موجود در سید این خودروساز تا ۵۰ درصد کاهش می‌یابد و مدل‌هایی که باقی می‌مانند نیز با کاهش شدید تنوع آپشن‌ها مواجه خواهند شد؛ به‌طوری‌که برخی از آنها تا ۷۵ درصد گزینه‌های سفارشی کمتری خواهند داشت. این شرکت اعلام کرده تمرکز خود را بر محصولات و فناوری‌هایی خواهد گذاشت که «بیشترین ارزش افزوده را برای مشتریان و بالاترین سهم ارزش آفرینی را برای گروه» به همراه داشته باشند. همچنین فولکس واگن تصمیم گرفته ظرفیت تولید سالانه خود را به ۹ میلیون دستگاه کاهش دهد. این در حالی است که این گروه در اوایل دهه ۲۰۲۰ سرمایه‌گذاری کرده بود تا ظرفیت تولید خود را به ۱۲ میلیون دستگاه در سال برساند.

رصد پلتفرم‌های آنلاین در اولین روز کاری بازار

رشد قیمت‌ها در بازار بی مشتری

بازار خودرو

گروه خودرو

خودرو ۱ تیرماه به یک میلیارد و ۳۳۰ میلیون تومان رسید. درحالی‌که این خودرو روز چهارشنبه ۱۰ تیرماه (قبل از تعطیلات اخیر) ۱ میلیارد و ۲۸۰ میلیون تومان قیمت خورده بود. در این میان پارس نوآ هم افزایش قیمت را تجربه کرد و به ۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان رسید. درحالی‌که این خودرو روز چهارشنبه ۱ تیرماه ۱ میلیارد و ۹۵۰ میلیون تومان قیمت داشت. همچنین، قیمت صف‌پرایب 151GX، روز شنبه ۲۰ تیرماه یک میلیارد و ۱۰۰ میلیون تومان تعیین شد. این خودرو ۱۰ تیرماه ۵ میلیون و ۷۰۰ تومان قیمت داشت. درحالی‌که این خودرو ۱۰ تیرماه ۴ میلیارد و ۴۵۰ میلیون تومان قیمت داشت. همچنین، قیمت صف‌کی ام‌سی T9، روز شنبه ۲۰ تیرماه ۶ میلیارد و ۹۰۰ میلیون تومان تعیین قیمت شد. این

خودرو ۱ تیرماه به یک میلیارد و ۳۳۰ میلیون تومان رسید. درحالی‌که این خودرو روز چهارشنبه ۱۰ تیرماه (قبل از تعطیلات اخیر) ۱ میلیارد و ۲۸۰ میلیون تومان قیمت خورده بود. در این میان پارس نوآ هم افزایش قیمت را تجربه کرد و به ۲ میلیارد و ۵۰۰ میلیون تومان رسید. درحالی‌که این خودرو روز چهارشنبه ۱ تیرماه ۱ میلیارد و ۹۵۰ میلیون تومان قیمت داشت. همچنین، قیمت صف‌پرایب 151GX، روز شنبه ۲۰ تیرماه یک میلیارد و ۱۰۰ میلیون تومان تعیین شد. این خودرو ۱۰ تیرماه ۵ میلیون و ۷۰۰ تومان قیمت داشت. درحالی‌که این خودرو ۱۰ تیرماه ۴ میلیارد و ۴۵۰ میلیون تومان قیمت داشت. همچنین، قیمت صف‌کی ام‌سی T9، روز شنبه ۲۰ تیرماه ۶ میلیارد و ۹۰۰ میلیون تومان تعیین قیمت شد. این

اطلاع رسانی

مصرف بهینه انرژی برق، ضامن پایداری انرژی است

با احساس مسؤولیت جمعی و رعایت توصیه‌های مدیریت مصرف، صنعت برق را در عبور موفق از روزهای گرم پیش‌رو یاری کنند.

اجرائی و مراکز خدماتی، برنامه‌ریزی دقیقی برای کاهش مصرف برق داشته باشند.

مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای باختر افزود: همکاری بخش‌های مختلف در جایه‌جایی مصارف غیرضروری به ساعات کم‌باری، استفاده بهینه از تجهیزات سرمایشی، تنظیم دمای الگوهای بهینه، صنعت برق را در تأمین پایدار انرژی همراهی کنند. به گزارش روابط عمومی شرکت برق منطقه‌ای باختر «مجتبی دادآبادی» با تأکید بر اهمیت صرفه‌جویی در ساعات اوج مصرف اظهار کرد: با توجه به گرمای هوا و افزایش استفاده از وسایل سرمایشی، ضرورت دارد همه مشتریان به‌ویژه صنایع، واحدهای تولیدی، دستگاه‌های

اجرائی و مراکز خدماتی، برنامه‌ریزی دقیقی برای کاهش مصرف برق داشته باشند.

مدیرعامل شرکت برق منطقه‌ای باختر اشاره به افزایش دمای هوا و رشد مصرف برق در روزهای گرم سال، از صنایع، ادارات و همه بخش‌های مصرف‌کننده خواست با مدیریت مصرف و رعایت الگوهای بهینه، صنعت برق را در تأمین پایدار انرژی همراهی کنند. به گزارش روابط عمومی شرکت برق منطقه‌ای باختر «مجتبی دادآبادی» با تأکید بر اهمیت صرفه‌جویی در ساعات اوج مصرف اظهار کرد: با توجه به گرمای هوا و افزایش استفاده از وسایل سرمایشی، ضرورت دارد همه مشتریان به‌ویژه صنایع، واحدهای تولیدی، دستگاه‌های

حل جدول ویژه شماره ۹۰۷۰

یادداشت

فرزاد آشوبی
بازکن پیشین تیم ملی

چرخه معیوب تولید بازیکن

خداحافظی ستاره‌های بزرگ فوتبال دنیا از بازی‌های ملی، لزوماً به معنای پایان مسیر حرفه‌ای آنها نیست. بسیاری از این بازیکنان، تحت تأثیر شرایط خاص بدنی، فشردگی مسابقات یا ملاحظات حرفه‌ای، تصمیم می‌گیرند از رقابت‌های ملی کناره‌گیری کنند، اما همچنان در سطح باشگاهی به فعالیت ادامه می‌دهند. ادامه حضور این ستاره‌ها در باشگاه‌ها یک فرصت مغتنم برای فوتبال است. تصور فوتبال بدون ستاره‌ها دشوار است، بویژه آن‌که بسیاری از آنها هنوز از کیفیت فنی بالایی برخوردارند و می‌توانند لحظات جذابی برای هواداران رقم بزنند. در سوی دیگر، فوتبال ایران با یک چالش ساختاری جدی مواجه است؛ چرخه تولید بازیکن در این فوتبال معیوب است. همین مساله باعث می‌شود بازیکنی حتی در سن ۳۸ سالگی نیزباز امیدواری به کار خود ادامه دهد، چرا که رقیب جوانی برای به چالش کشیدن او وجود ندارد. در واقع، «کارخانه بازیکن‌سازی» در فوتبال ایران از کارایی لازم برخوردار نیست و نمی‌توان حضور مععدد بازیکنانی مانند امیرحسین محمودی، پوریا شهرآبادی و امیرمحمد رزاقی نیا را نشانه پویایی این چرخه دانست. اگر قرار است روند جایگزینی بازیکنان در فوتبال ایران کوتاه‌تر و کارآمدتر شود، این کارخانه باید با ظرفیت و کیفیت بیشتری فعال شود. اضافه شدن چند بازیکن در طول سال، به‌تنهایی به معنای تولید صحیح بازیکن نیست. ضعف در این بخش، به‌طور طبیعی طول عمر حرفه‌ای فوتبالیست‌ها را بیش از حد معمول افزایش می‌دهد. البته نباید از این نکته غافل شد که پیشرفت در علم تمرین، ریکاوری و حرفه‌ای‌تر شدن سبک زندگی بازیکنان نیز به افزایش دوام آنها کمک کرده است. مشکل اصلی همچنان عدم توازن عرضه و تقاضا در فوتبال ایران است. کنار گذاشتن ناگهانی بازیکنان با تجربه و سپردن تمام فرصت‌ها به بازیکنان جوان، راه‌حل اصولی نیست؛ این در واقع پاک کردن صورت مساله است. فوتبال باید با پرورش بازیکنان جوان باکیفیت، به‌طور طبیعی نسل قبلی را کنار بزنند. در چنین شرایطی، انتخاب مربی نیز بر پایه کیفیت خواهد بود، نه سن و تجربه. در سال‌های اخیر، بازیکنان جوانی در فوتبال ایران حضور داشته‌اند که می‌توانستند روند تغییر نسل را در تیم ملی رقم بزنند. برخی از آنها حتی در ترکیب تیم ملی در جام جهانی ۲۰۲۶ حضور داشتند، اما فرصت بازی پیدا نکردند. بازیکنانی مانند امیرحسین محمودی و رزاقی نیا در عمل با بی‌مهری مواجه شدند و فرصت خودنمایی نیافتند. تیم ملی ایران بیش از هر زمان دیگری نیازمند تغییر در نقشه راه است. سال‌هاست که فوتبال ایران، چه در سطح باشگاهی و چه در سطح ملی، در آسیا به موفقیت چشمگیری دست نیافته است. آخرین قهرمانی باشگاهی به سال ۱۳۹۱ بازی کرده و در سطح ملی نیز آخرین افتخار قابل توجه به تیم زیر ۲۳ سال در بازی‌های آسیایی و دوران برانکو مربوط می‌شود. پرسش اینجاست: چه اشکالی دارد که از موفقیت‌های مقطعی و زودگذر عبور کنیم و به سمت یک برنامه‌ریزی میان‌مدت و بلندمدت حرکت کنیم؟ شاید اگر تیم ملی در جام جهانی، به‌جای نتیجه‌گرایی صرف، بر ارائه فوتبال باکیفیت تمرکز می‌کرد، فضای عمومی نیز دستخوش تغییر و فشار از روی مربیان و بازیکنان برداشته می‌شد و زمینه برای رشد فنی و کیفی فوتبال ایران فراهم می‌آمد. اما وقتی همه‌چیز در جام جهانی خلاصه می‌شود، مسیر توسعه متوقف خواهد شد. فشار بیش از حد برای کسب نتایج فوری، بدون در نظر گرفتن فرآیندهای لازم، فوتبال را در یک چرخه معیوب گرفتار می‌کند؛ چرخه‌ای که در آن ریسک‌پذیری و جسارت کاهش می‌یابد و هدف، صرفاً دستیابی به موفقیت‌های لحظه‌ای می‌شود. این مساله نه فقط به بازیکنان و مربیان، بلکه به ساختار مدیریتی و تصمیم‌گیری در فوتبال ایران بازمی‌گردد؛ جایی که نیازمند نگاهی مدرن و آینده‌نگر است. هرچند برنامه‌های کوتاه‌مدت بخشی از مدیریت هستند، اما نگاه مدیریتی در فوتبال ایران اغلب به همین سطح محدود می‌شود. برای دستیابی به موفقیت پایدار، باید برنامه‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت به‌صورت هم‌زمان و هماهنگ تدوین و اجرا شوند.

مستطیل سبز

بلژیک قربانی اشتباه مرگبار

مانور قدرت ماتادورها

گروه ورزشی / تقابل اسپانیا و بلژیک بیش از آن‌که یک بازی معمولی باشد، نمایش ظرفیتی از برتری ساختاری «لارچه» در مدیریت لخطات حساس بود؛ پیروزی ۱-۲ بازیکنان اسپانیا نه‌تنها صعود را تثبیت کرد، بلکه بار دیگر نشان داد این تیم چگونه حتی در روزهای نه‌چندان درخشان، نتیجه را کنترل می‌کند. اسپانیا بازی را با مالکیت بالا و گردش سریع توپ آغاز کرد و مطابق انتظار، فابین روییو گل اول را به ثمر رساند؛ اما نکته قابل توجه، تداوم الگوی تعویض زودهنگام او بود. روییو برای سومین بار متوالی در یک بازی بزرگ پیش از دقیقه ۶۰ زمین خارج شد؛ تصمیمی که نشان می‌دهد کادر فنی اسپانیا همچنان میان حفظ ریزم بازی و مدیریت توان بدنی او به جمع‌بندی نهایی نرسیده است. در سوی مقابل، بلژیک با وجود نمایش منسجم دفاعی، در فاز نهایی فاقد دقت لازم بود. آنها تنها به اندازه شکستن رکورد ۵۵ دقیقه‌ای کلین شیت اوانی سیمون خوب بودند، اما برای تغییر سرنوشت بازی کافی ظاهر نشدند. نقطه عطف مسابقه، اشتباه مرگبار لامنس در دقیقه ۸۸ بود؛ خطایی که در عمل فرصت رسیدن به تساوی و کشاندن بازی به پاتالی‌ها را از بلژیک گرفت. سناریویی که با حضور تیپو کورتوا می‌توانست کاملاً متفاوت رقم بخورد. لامین یامال بار دیگر بدون ثبت گل با پاس گل، عنوان بهترین بازیکن زمین را کسب کرد؛ آماري که نشان‌دهنده تأثیرگذاری فراتر از اعداد او در جریان بازی است. اسپانیا حالا برای سومین بار در ۱۶ سال اخیر به نیمه‌نهایی رسیده و بار دیگر مقابل فرانسه قرار می‌گیرد؛ نیمی که در دو تقابل در هفتمین مرحله، مغلوب لاروخا شده است. این تکرار، بیش از هر چیز آزمون‌ی برای ثبات تاکتیکی اسپانیا و سنجشی جدی برای بلوغ نسل جدید این تیم خواهد بود.

«ایران» دلایل تعلل ملی‌پوشان برای خداحافظی و تأخیر در جوانگرایی تیم ملی فوتبال را بررسی می‌کند

مستطیل سبز در قبضه پیرمردها

سینا حسینی / جام جهانی ۲۰۲۶ برای بسیاری از ستاره‌های تراز اول خداحافظی بازیکنان یا به سن گذاشته فوتبال ملی نیست. گذشته فوتبال ایران، این واقعیت را آشکار می‌کند که تیم ملی برای راه‌یابی از ناگامی‌های سریالی در عرصه ملی، نیازمند استعدادهای جوان و مستعد می‌تواند تیم را از چرخه معیوب فعلی خارج کند. واقعیت است؛ تغییری که تنها با میدان دادن به استعدادهای جوان و مستعد می‌تواند تیم را برای بزرگ‌ترین‌ها نیز متوقف نمی‌شود. در کنار این خداحافظی‌ها، ابهام درباره آینده چهره‌هایی مانند لیونل مسی و هری کین نیز نشان می‌دهد جهان فوتبال با شتابی اجتناب‌ناپذیر در حال تجربه یک تغییر نسل گسترده است. در چنین فضایی، تیم ملی ایران تصویری متفاوت و در عین حال نگران‌کننده ارائه می‌دهد: تیمی که در جام جهانی ۲۰۲۶ با میانگین سنی ۲۹.۸ سال، یکی از مسن‌ترین تیم‌های تورنمنت بود، بی‌آنکه نشانه‌ای جدی از یک پروژه هدفمند برای جوان‌گرایی در آن دیده شود. در حالی‌که طی سال‌های اخیر بارها کارشناسان و صاحب‌نظران نسبت به ضرورت تغییر نسل هشدار داده بودند، در عمل

حمید درخشان، مربی پیشین تیم ملی فوتبال در گفت‌وگو با «ایران»:

با ستاره‌های بازنشسته منتظر یک ناکامی جدید باشید

پریسا غفاری / همزمان با ناکامی تیم ملی ایران در رقابت‌های جام جهانی و در آستانه برگزاری جام ملت‌های آسیا، بحث درباره ترکیب و ایجاد تغییرات در پیکره تیم ملی فوتبال ایران بار دیگر به یکی از موضوعات داغ محافل ورزشی تبدیل شده است. میانگین سنی بالای بازیکنان ایران در جام جهانی، نحوه استفاده

حمید درخشان، کارشناس فوتبال، معتقد است: «تیم ملی فوتبال کشور ما را در بزرگ‌ترین با همین نفرت به جام ملت‌ها برود، هیچ نتیجه مثبتی رقم نخواهد خورد بلکه یک ناکامی جدی خلق می‌شود. به‌تسرات است از کلمه تجربه بازیکنان استفاده نکنیم. و خودمان را فریب ندهیم. به جای بازیکنان با به سن گذاشته تیمی جوان را اعزام کنیم تا درصـد شگفتی و معجزه را به واسطه انگیزه بالای‌شان در جام ملت‌ها بالاتر ببریم. »

مربی پیشین تیم ملی در گفت‌وگو با «ایران» به خداحافظی بازیکنان بزرگی چون رونالدو، نیمار و دیگر ستاره‌های شناخته شده دنیای فوتبال در جام جهانی اشاره می‌کند و می‌گوید: «در این جام با ستاره‌های بسیاری روبه‌رو شدیم که سال‌ها ما را

مهدی پاشازاده، بازیکن پیشین تیم ملی فوتبال در گفت‌وگو با «ایران»:

در فلسفه مربیگری تیم ملی جوانگرایی پررنگ نیست

را کسب می‌کردند. البته این تغییر روند، امری طبیعی در ذات فوتبال است.»

مهدی پاشازاده همچنین به افزایش سن مفید بازیکنان اشاره کرد و توضیح داد: «در گذشته مرز عملکرد مطلوب بازیکنان ۳۵ سال بود، اما اکنون با پیشرفت‌های بدنی، این عدد به حدود ۴۰ سال رسیده و بازیکنان در این سن نیز تأثیرگذار هستند. باید به دوران پس از رونالدو و مسی عادت کنیم؛ دورانی که برای بسیاری از هواداران تلخ است، اما اجتناب‌ناپذیر.»

این کارشناس فوتبال، دلیل ماندگاری طولانی مدت برخی بازیکنان در تیم ملی ایران را ساختار معیوب باشگاه‌های دانست و توضیح داد: «این موضوع به تعداد بالای ستاره‌هایی است که از تیم‌های ملی خداحافظی کردند. این موضوع به تغییر نوع فوتبال برمی‌گردد؛ جایی که دیگر بازیکن محوری معنای گذشته را ندارد.»

او با اشاره به رشد علم بدنسازی و نزدیک شدن سطح تیم‌ها به یکدیگری می‌گوید: «امروز اگر به باشگاه‌ها نگاه کنیم، می‌بینیم با وجود کیفیت بالای بازیکنان، دیگر خبری از تفاوت‌های فاحش گذشته نیست. علم بدنساز باعث شده تیم‌ها به هم نزدیک شوند و قدرت بدنی نقش تعیین‌کننده‌تری پیدا کند. در گذشته، بازیکنانی با استعداد و ویژگی‌های ژنتیکی خاص مانند مارادونا و پله ظهور می‌کردند و در نسل بعد نیز رونالدو و مسی مطرح شدند. اما اکنون سرعت بازی و انتقال توپ آن‌قدر بالا رفته که تیم‌ها وابستگی کمتری به ستاره‌ها دارند.»

این کارشناس فوتبال با تأکید بر اهمیت کار تیمی در فوتبال امروز ادامه داد: «اکنون تیم‌های یکدست و هماهنگ، مانند آرسنال، شانس بیشتری برای موفقیت دارند. در حالی‌که در گذشته تیم‌های کهکشانی مثل بارسلونا، رئال مادرید یا منچستر یونایتد با اتکا به ستاره‌های بزرگ، جام‌ها

در سوی مقابل، آمار تیم‌های موفق الگویی کاملاً متفاوت را نشان می‌دهد. اکوادور با میانگین سنی ۲۵.۷ سال، از بازیکنانی چون مویسس کایسـدو (۲۴ ساله) و جرمی سارمینتو (۲۴ ساله) بهره برد. اسپانیا با میانگین ۲۶.۷ سال، ستاره‌ای ۱۸ ساله به نام لامین یامال را به عنوان مهره‌ای کلیدی به میدان فرستاد. آلمان به جمال موسیلا (۲۳ ساله) و فلورین ورتس (۲۳ ساله) اعتماد کرد، انگلستان چود بلینگام (۲۳ ساله) و بوکایو ساکا (۲۵ ساله) را در مرکز پروژه خود قرار داد و فرانسه نیز با بازیکنانی مانند ادواردو کاماویونگا (۲۴ ساله) و اورلین شوامنی (۲۶ ساله)، نسل جدید را به‌طور کامل در ساختار تیم ادغام کرده است.

این روند تنها به فوتبال اروپا محدود نمی‌شود. در آسیا، ژاپن با میانگین سنی حدود ۲۶ سال، در بازیکنانی مانند تاکفوسا کوپو (۲۵ ساله) نقش محوری داده و همزمان استعدادهای زیر ۲۳ سال را نیز وارد چرخه تیم ملی کرده است. کره جنوبی نیز با تکیه بر بازیکنانی چون لی کانگ-این (۲۵ ساله) به‌وضوح مسیر نوسازی را در پیش گرفته است. حتی تیم‌هایی مانند ازبکستان با عبدالقادر خوسانوف (۲۲ ساله) و استرالیا با نسل جدید بازیکنان زیر ۲۵ سال نشان داده‌اند

از بازیکنان و میزان جسارت کادر فنی در جوان‌گرایی، از جمله مسائلی است که کارشناسان نسبت به آن هشدار می‌دهند. به همین بهانه با حمید درخشان، مربی پیشین تیم ملی به گفت‌وگو پرداختیم تا وضعیت فعلی تیم ملی و چشم‌انداز آن را مورد ارزیابی قرار دهیم.

پای تلویزویون میخکوب هنرمایی‌های خود کردند. آنها بهترین نمایش‌ها را در بزرگ‌ترین رویداد فوتبالی جهان ارائه دادند، اما وقتی در مهارت‌های فنی خود به افول می‌رسند، تصمیم می‌گیرند جای خود را به جوان‌هایی دهند که انرژی و انگیزه بیشتری دارند؛ جوان‌هایی که نه تنها جام را زیباتر می‌کنند، بلکه تیم ملی کشورشان را به قله می‌رسانند.»

او در ادامه گزافی خود را نسبت به افزایش میانگین سنی تیم ملی مطرح می‌کند: «میانگین سنی تیم ملی در هر دوره جام جهانی بالاتر می‌رود، اما ستاره‌های ما هنوز به‌طور کلی بازی کنند، خود را با بازیکنانی مثل رونالدو که ۴۱ سال سن دارد، قیاس می‌کنند. اما این

جوان‌گرایی در آسیا به یک روند جدی تبدیل شده است. در چنین مقایسه‌ای، فاصله ایران با رقبای صرفاً یک اختلاف عددی در میانگین سنی نیست، بلکه نشانه‌ای از تفاوت در فلسفه تیم‌سازی است. این تفاوت در زمین مسابقه نیز به‌روشنی قابل مشاهده است؛ جایی که تیم‌های جوان‌تر با دوندگی بیشتر، ریکاوری سریع‌تر و انعطاف‌پذیری تاکتیکی بالاتر، بر تیم‌هایی که صرفاً به تجربه تکیه دارند، برتری پیدا می‌کنند. اما پرسش اساسی اینجاست که چرا ایران همچنان از این روند غافل مانده است؟ آیا برنامه‌ای مشخص برای جایگزینی تدریجی نسل فعلی وجود دارد یا تصمیم‌گیری‌ها همچنان به نتایج کوتاه‌مدت گره خورده است؟ تکیه مداوم بر بازیکنان بالای ۳۰ سال، هرچند ممکن است ثباتی مقطعی ایجاد کند، اما در بلندمدت هزینه‌ای سنگین به همراه دارد که مهم‌ترین آن احتمال افت رقتن زمان طلایی برای پرورش نسل جدید خواهد بود.

مسئله تنها به انتخاب بازیکن محدود نمی‌شود، بلکه به چرخه‌ای معیوب در ساختار تصمیم‌گیری بازمی‌گردد؛ چرخه‌ای که در آن اعتماد به تجربه، به بهای حذف فرصت از

جوانان تمام می‌شود. نتیجه این استراتژی، کاهش رقابت درون‌تیمی، افت پویایی و عقب ماندن از استانداردهای روز فوتبال جهان است. فوتبال حرفه‌ای امروز بیش از هر زمان دیگری به جسارت در تصمیم‌گیری نیاز دارد. خداحافظی به‌موقع ستاره‌ها نه یک تهدید، بلکه بخشی از فرآیند پیشرفت است؛ تیم‌هایی که این واقعیت را زودتر پذیرفته‌اند، امروز در مسیر رشد قرار دارند و آنهایی که در برابر آن مقاومت کرده‌اند، ناگزیر هزینه‌اش را پرداخته‌اند.

اکنون تیم ملی ایران در یک نقطه عطف قرار گرفته است. ادامه این مسیر به معنای عمیق شدن فاصله با فوتبال روز دنیا و حتی رقابتی آسیایی خواهد بود. اما راه‌حل روشن است؛ تدوین یک نقشه راه مشخص برای انتقال نسل، کاهش تدریجی وابستگی به بازیکنان بالای ۳۰ سال و ایجاد فرصت واقعی برای بازیکنان زیر ۲۰ سال. بدون چنین تغییری، هر موفقیت احتمالی نیز کوتاه‌مدت و ناپایدار خواهد بود. فوتبال ایران امروز بیش از هر زمان دیگری به یک تصمیم شجاعانه نیاز دارد؛ تصمیمی که از پذیرش یک واقعیت ساده آغاز می‌شود: هیچ نسل‌ی، هر چقدر هم پرافتخار، قرار نیست برای همیشه ادامه داشته باشد.

عکس: www.gettyimages.com

است.» با توجه به اینکه جام ملت‌های آسیا ۱۸۰ روز دیگر در عربستان برگزار می‌شود، درخشان بر ضرورت برنامه‌ریزی فوری تأکید دارد: «گاش می‌توانستیم از ژاپن الگوبرداری کنیم؛ کشوری که در رده‌های پایه و باشگاهی خود را قهرمان آسیا کرده و در جام جهانی نمایشی ارائه می‌دهد که آنها را هم‌تراز با تیم‌های اروپایی می‌کند. آنها نه دفاع اتوبوسی مقابل بزرگان جهان چپند و نه اما و اگر برای شکست‌های‌شان آوردند. بهتر است از همین امروز با نگاهی اساسی و برنامه‌ریزی مناسب کار خود را آغاز کنیم.» وگرنه آنجا گرفتار طوفان ناکامی می‌شویم.»

ناتوانی در بازتولید سرمایه انسانی

یادداشت

امیرمدر روستا

بازیکن پیشین تیم ملی

فوتبال ایران بیش از آن‌که با چالش نتیجه مواجه باشد، درگیر یک بن‌بست عمیق ساختاری است؛ بن‌بستی که ریشه‌های آن را باید در ترکیب خطرناک ضعیف در تصمیم‌گیری و نبود نگاه بلندمدت جست‌وجو کرد. مساله امروز، صرفاً صعود نکردن از مرحله‌ای خاص یا ناکامی در یک تورنمنت نیست، بلکه ناتوانی در بازتولید سرمایه انسانی و شکل‌دادن به یک چرخه پایدار از استعداد تا قهرمانی است.

در رده‌های پایه، جایی که باید شالوده آینده فوتبال کشور بنا شود، نشانه‌های نگران‌کننده‌ای از غلبه روابط بر ضوابط دیده می‌شود. هنگامی که مسیر رشد بازیکنان نه بر اساس شایستگی، بلکه بر پایه ارتباطات شکل می‌گیرد، خروجی چنین سیستمی بازیکنانی خواهد بود که در سطح ملی، ناتوانی لازم برای جایگزینی نسل‌های با تجربه را ندارند. این اختلال در فرآیند پرورش استعداد، مستقیماً به تیم ملی منتقل شده و شکاف میان نسل‌ها را عمیق‌تر کرده است. در فوتبال حرفه‌ای جهان، خداحافظی از تیم ملی بخشی از بلوغ حرفه‌ای بازیکنان به شمار می‌رود. بسیاری از ستارگان، زمانی که احساس می‌کنند دیگر در بالاترین سطح گامی قرار ندارند، با هدف حفظ کیفیت تیم و ایجاد فرصت برای نسل جدید، از صحنه کنار می‌روند. این تصمیم، بیش از آن‌که فوری باشد، معطوف به منافع جمعی و آینده تیم است. در مقابل، در فوتبال ایران، این فرآیند اغلب با ابهام، تأخیر و گاه ملاحظاتی غیرشفاف همراه است؛ موضوعی که نه‌تنها روند جوان‌گرایی را مختل می‌کند، بلکه انگیزه و اعتماد به نفس نسل تازه را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد.

سال‌هاست که نمایش آبرومندانه‌ای با «شکست نزدیک» به‌عنوان دستاورد معرفی می‌شود، بی‌آن‌که پرسش‌های جدی درباره آینده مطرح شود. در حالی که تیم‌های موفق دنیا، حتی در اوج رقابت برای کسب نتیجه، پروژه تغییر نسل را نیز به‌صورت هم‌زمان پیش می‌برند، در فوتبال ایران تقریباً همه‌چیز به مسابقه بعدی تقلیل یافته است. این رویکرد، آینده را قربانی حال می‌کند و هزینه آن، از دست رفتن سال‌های طلایی یک نسل است. در سطح فنی کمبود شجاعت در تصمیم‌گیری به‌وضوح قابل مشاهده است. تیم‌هایی که از روی نیمکت جسارت دریافت نمی‌کنند، در زمین نیز محافظه‌کار ظاهر می‌شوند. اعتماد نکردن به بازیکنان جوان، پرهیز از ریسک‌های حساب‌شده و تکرار انتخاب‌های قابل پیش‌بینی، نشانه‌هایی از این محافظه‌کاری مزمن است. نبود مربیان جوان و ریسک‌پذیر در کارهای فنی، این چرخه را کامل‌تر کرده و فرصت تجربه‌اندوزی را از نسل جدید گرفته است. تمرکز صرف بر موفقیت در تورنمنت‌هایی مانند جام ملت‌های آسیا، بدون پرداختن به ریشه‌ها، راهگشا نخواهد بود. فوتبال ایران بیش از هر چیز نیازمند یک بازسازی بنیادین است؛ تربیت مدیران متخصص و برنامه‌محور، و ایجاد ساختاری شفاف و پاسخگو.

سرمربی تیم ملی سه سال برای جوانگرایی فرصت داشت، اما از قطعی شدن صعود، می‌توانست به جوانان میدان بدهد. به نظرمی‌رسد حفظ آمار بدون شکست و صعود زود هنگام، بر تصمیمات تأثیر گذاشت. در حالی که آمار گاهی می‌تواند گمراه‌کننده باشد

مهدی پاشازاده درباره سیاست‌های فنی تیم ملی نیز می‌گوید: «امیرقلعه‌نویی اساساً مربی‌ای است که به بازیکنان با تجربه اعتماد دارد و جوانگرایی در فلسفه کاری او جایگاه پررنگی ندارد. از سوی دیگر، باید مشخص شود هدف از حضور در جام جهانی چیست؛ نتیجه‌گرایی یا تیم‌سازی برای آینده؟ به نظر می‌رسد کادر فنی برای کسب نتیجه از بازیکنان با تجربه استفاده کرده و این تصمیم قابل احترام است، هرچند باید پاسخگو باشند.»

او با اشاره به شرایط خاص تیم ملی در مقاطع اخیر ادامه داد: «تعطیلی لیگ و شرایط خاص کشور، کار را برای کادر فنی دشوار کرد. جوانگرایی نیازمند برنامه‌ریزی تدریجی و استفاده از بازی‌های دوستانه است. هرچند در برخی موارد مانند بازی دادن به آریا یوسفی تلاش‌هایی شد، اما تدارکات کافی وجود نداشت.»

مرمی فوتبال ایران، آمارگرایی را یکی از عوامل تصمیم‌گیری اشتباه دانست و تصریح کرد: «قلعه‌نویی سه سال برای جوانگرایی فرصت داشت، اما از آن استفاده نکرد. حتی در تورنمنت کافا، پس از قطعی شدن صعود، می‌توانست به جوانان میدان بدهد. به نظر می‌رسد حفظ آمار بدون شکست و صعود زود هنگام، بر تصمیمات تأثیر گذاشت. در حالی که آمار گاهی می‌تواند گمراه‌کننده باشد.»

مهدی پاشازاده در پایان با نگاهی انتقادی به آینده تیم ملی نیز توضیح داد: «با این روند، تیم ملی در جام ملت‌های آسیا نتیجه نخواهد گرفت و اگر هم موفقیتی حاصل شود، اتفاقی خواهد بود. در این مدت نه‌تنها پیشرفت نداشتیم، بلکه در زیرساخت‌ها و حتی فرهنگ فوتبال نیز پسرفت کرده‌ایم. هیچ ستاره‌ای معرفی نشده و استعدادهای فرصت دیده‌شدن پیدا نکرده‌اند. با این شرایط، نباید انتظار قهرمانی داشت؛ چرا که چنین انتظاری نادیده گرفتن واقعیت‌های فوتبال ایران است.»

بازیکن پیشین تیم ملی در پایان هشدار داد: «اگر روند فعلی ادامه پیدا کند، سطح رقابت فوتبال ایران تنزل است و اگر اصلاح نشود، شرایط بدتر هم خواهد شد.»

کنیم؛ موضوعی که بسیار نگران‌کننده است.»

یادداشت

نورالله مرادی
کارشناس و پژوهشگر رسانه

پیشنهاد نامگذاری خیابانی به نام «تیخوانا» در تهران

در تاریخ ملت‌ها و در حافظه ورزش، گاه نام یک شهر فراتر از یک نقطه روی نقشه معنا پیدا می‌کند. برخی شهرها به دلیل رخدادهای بزرگ، بعضی به واسطه قهرمانی‌ها و شماری دیگر به سبب کار خاصی که در لحظه‌ای حساس از خود نشان داده‌اند، جاودانه می‌شوند. برای کاروان تیم ملی ایران، «تیخوانا» از همین جنس است؛ شهری که در یکی از دشوارترین مقاطع، تنها یک میزبان نبود، بلکه مأمنی امن، همراهی صمیمی و نصادی از همدلی و مهرورزی شد. تیم ملی ایران در استانه جام جهانی، روزهای آسانی را پشت سر نگذاشت، مشکلات و محدودیت‌هایی که ترامپ و آمریکا پیش از آغاز این رقابت بزرگ بر تیم تحمیل کردند، شرایط متفاوت و پرچالشی را رقم زده بود. در چنین فضایی، حضور در تیخوانای مکزیک صرفاً یک اقامت ورزشی نبود؛ بلکه فرصتی برای فریاد زدن و بیان مظلومیت تیم ملی کشورمان بود.

شاید در آن روزها کمتر کسی تصور می‌کرد شهری در آن سوی دنیا، چنین صمیمانه در کنار فرزندان ایران بایستد. آنچه تیخوانا را در ذهن ایرانیان ماندگار کرد، نه امکاناتش، بلکه قلب بزرگ مردمانش بود. مردم خونگرم و مهربان این شهر، تیم ملی ایران را با روی گشاده پذیرفتند و با احترام و محبت، تصویری زیبا از دوستی میان ملت‌ها آفریدند.

در روزگاری که جهان بیش از هر زمان دیگری به گفت‌وگو، همدلی و درک متقابل نیاز دارد، رفتار مردم تیخوانا نشان داد زبان انسانیت، زبانی جهانی است؛ زبانی که مرز نمی‌شناسد و تفاوت‌های فرهنگی و سیاسی را درمی‌نورد.

در مقابل، اعضای تیم ملی نیز با رفتار حرفه‌ای، متین و شایسته خود، تصویری ارزشمند از فرهنگ ایرانی را به نمایش گذاشتند و توانستند جایگاهی ویژه در دل مردم تیخوانا پیدا کنند.

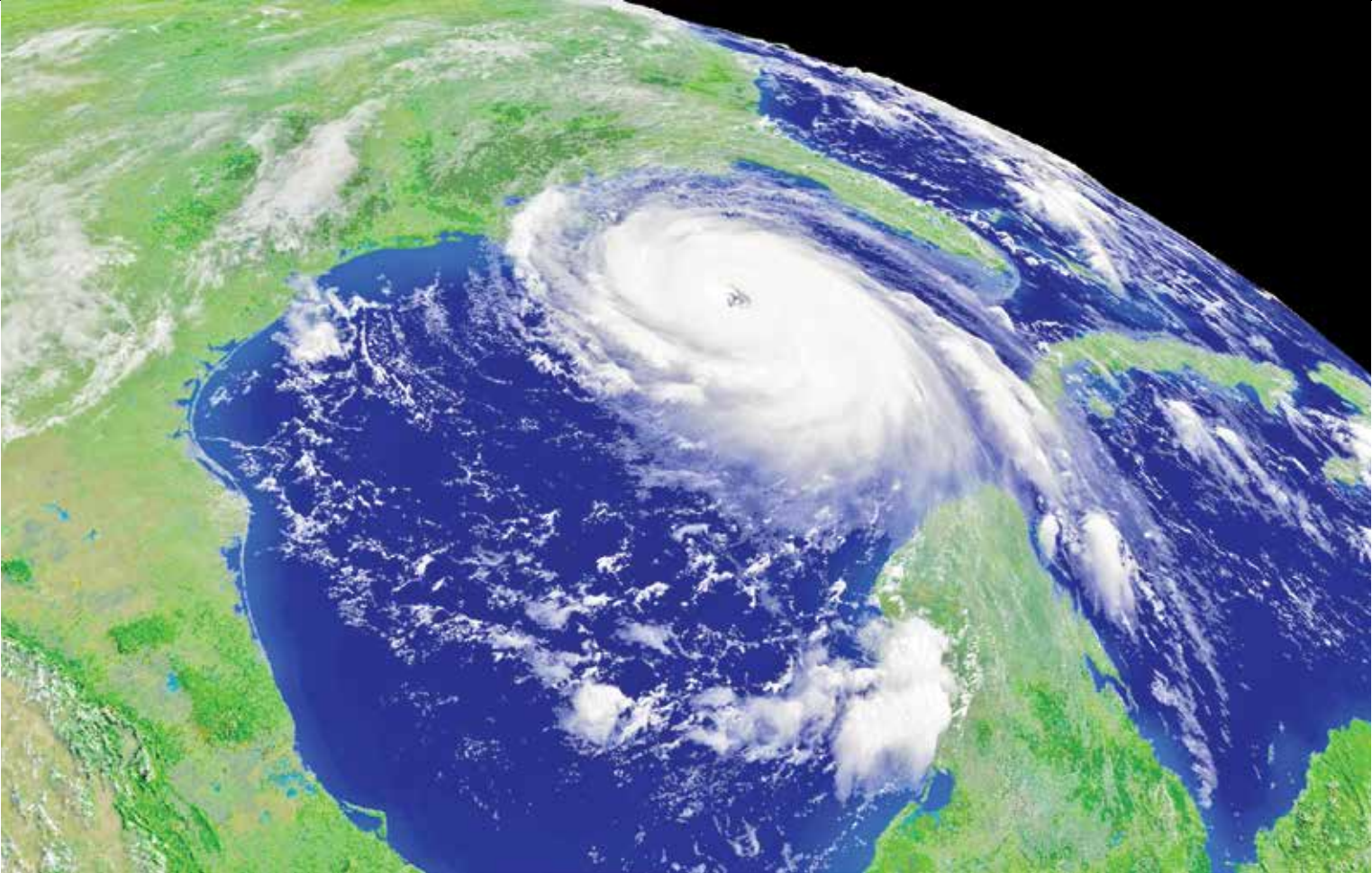
این ارتباط صمیمانه، فراتر از یک خاطره ورزشی، به سرمایه‌ای فرهنگی تبدیل شد؛ سرمایه‌ای که ارزش آن کمتر از افتخارات ورزشی نیست. با توجه به اهمیت قدردانی در فرهنگ ایرانی، ضرورت دارد این موضوع به نحو شایسته‌ای در خصوص مردم شهر تیخوانا رعایت شود، از همین رو نامگذاری یکی از خیابان‌های شهر تهران به نام «تیخوانا»، برای ادای دین صادقانه به شهری که در روزهای سخت در کنار تیم ملی ایران ایستاد، پیشنهاد می‌شود.

چنین نامگذاری‌ای پیام روشنی از فرهنگ اصیل ایرانی خواهد داشت؛ فرهنگی که در فرهنگ نیکی‌هاست و هرگز دست یاری و

مهربانی را از یاد نمی‌برد. شاید ده سال‌ها بعد، کودکی از پدرش بپرسد چرا نام این خیابان «تیخوانا» ست.

آن‌گاه روایت خواهد شد که روزی، در آستانه یکی از مهم‌ترین رویدادهای ورزشی جهان، دشمن مردم ایران مانع حضور فوتبالیست‌های ما شد اما شهری در آن سوی اقیانوس‌ها با استقبال کرد؛ مردمانی که بی‌هیچ چشمداشتی، محبت و احترام خود را کنار میهمانان‌شان کردند و خاطره‌ای ساختند که گذر زمان نیز آن را از یاد نخواهد برد.

ملت‌هایی که قدر لحظه‌های همدلی را می‌دانند، تاریخ خود را تنها با پیروزی‌ها نمی‌نویسند؛ بلکه با یاد کسانی که در روزهای سخت کنارشان ایستاده‌اند، فرهنگ سپاسگزاری را نیز به نسل‌های آینده منتقل می‌کنند. اگر روزی در تهران خیابانی به نام «تیخوانا» مزین شود، آن خیابان تنها یک نام نخواهد داشت؛ بلکه نمادی از احترام، قدردانی، انسانیت و دوستی میان دو ملت خواهد بود؛ ارزشی که ماندگاری آن، بسیار فراتر از یک مسابقه یا یک جام جهانی است.

احد وظیفه و صادق ضیائی‌ان ، کارشناسان هواشناسی در گفت‌وگو با «ایران» مطرح کردند

ال نینو؛ گرمای حتمی، بارش احتمالی

گزارش

زهر کشور

دبیر گروه زیست بوم

در حالی که ال‌نینوی امسال نگاه‌ها را به سمت احتمال بارش‌های پاییزی جلب کرده، دو چهره برجسته هواشناسی کشور—احد وظیفه و صادق ضیائی‌ان—تأکید می‌کنند که این بارش‌ها به هیچ‌وجه قطعی نیست و باید با احتیاط به آن نگریست. آنها می‌گویند ال‌نینو برای ایران «شمشیر دو لبه» است؛ در حالی که احتمال تقویت بارش‌ها در غرب و جنوب‌غرب وجود دارد، تنها پدیده‌ای که با اطمینان بیشتری می‌توان انتظار داشت، افزایش دمای کشور در تابستان است. از نگاه این کارشناسان، اتکا به پیش‌بینی‌های خوش‌بینانه جای خود را باید به مدیریت ریسک، آمادگی دستگاه‌های اجرایی و برنامه‌ریزی برای سناریوهای متفاوت اقلیمی بدهد.

رفتار مهم ال نینو با ایران

احد وظیفه، رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی سازمان هواشناسی در گفت‌وگو با «ایران»، تأکید می‌کند که نباید هرگونه پیش‌بینی درباره تأثیرات ال‌نینو بر ایران را به عنوان امری قطعی و مسلم تلقی کرد. او با اشاره به اهمیت در نظر گرفتن «ریسک» در مدل‌سازی‌های اقلیمی می‌گوید: «رفتار ال‌نینو هنگام شکل‌گیری در اقیانوس آرام، در مناطق مختلف جهان یکسان نیست. برخلاف مناطقی مانند جنوب شرق آسیا یا اندونزی که ال‌نینو تأثیرات بسیار مستقیم و واضحی دارد، این پدیده در ایران همواره رفتار یک‌به‌یکی را از خود نشان نمی‌دهد.» این کارشناس هواشناسی تصریح می‌کند که با توجه به شرایط اقلیمی خاص ایران و سابقه خشکسالی در بخش‌هایی از کشور، باید متغیرهای پیچیده‌تر اقلیمی را در کنار پدیده ال‌نینو لحاظ کرد.

تأثیر ال نینو بر تابستان جنوب شرق ایران

وظیفه در تبیین مکانیسم تأثیر ال‌نینو بر فصل تابستان ایران، به تصفیه «مونسون هند» اشاره می‌کند و می‌گوید: «زمانی که ال‌نینو به وقوع می‌پیوندد، بارش‌های موسمی تابستانه در منطقه جنوب‌آسیا و شبه‌قاره هند تصفیه می‌شود. از آنجا که بخش‌هایی از جنوب شرق ایران تحت تأثیر همین بارش‌های موسمی است در شرایط ال‌نینو، تابستان‌های این مناطق معمولاً خشک‌تر و کم‌بارش‌تر از حد معمول است.» طبق تحلیل این کارشناس، کاهش بارش‌ها به معنای حاکم شدن هوای خشک‌تر و افزایش تابش آفتاب است که در نهایت منجر به «ناهنجاری مثبت دما» یا به عبارت ساده‌تر، گرم‌تر شدن هوا نسبت به میانگین‌های بلندمدت خواهد شد. وی مناطق تحت تأثیر این روند در تابستان را استان سیستان و بلوچستان، نیمه جنوبی خراسان جنوبی، استان کرمان، بخش‌هایی از یزد، هرمزگان، بوشهر و جنوب فارس می‌داند.

آیا ال نینو به بارش‌های پاییزی ختم می‌شود؟

یکی از پیش‌بینی‌هایی که برخی از کارشناسان روی آن تأکید دارند، افزایش بارش‌ها در پاییز و تابستان پیش‌رو است؛ مسأله‌ای که احد وظیفه سعی می‌کند با آن با احتیاط برخورد کند. او اعتقاد دارد برای پیش‌بینی بارش‌ها در پاییز و زمستان هنوز زود است. او می‌گوید: «مورد ادعای بارش‌های زیاد در پاییز و زمستان بر اثر ال‌نینو، باید بسیار محتاط بود. تجربه سال‌های گذشته نشان می‌دهد که پدیده ال‌نینو تنها یکی از بازیگران صحنه اقلیم

است. عواملی مانند «نوسان اطلس شمالی» (NAO)، دمای سطح آب دریای عمان و خلیج فارس و وضعیت پوشش برف در اوراسیا نیز در تعیین میزان بارش‌های ایران نقش حیاتی دارند.» کارشناسانی چون احد وظیفه و صادق ضیائی‌ان، رئیس مرکز ملی پیش‌بینی هواشناسی در بارش‌ها با «ایران» توصیه می‌کنند که همچنان با رویکرد «احتیاطی» دنبال کنند. به گفته آنها در حال که ال‌نینو می‌تواند بستر را برای بارش‌های فراتر از نرمال فراهم کند، این موضوع لزوماً به معنای وقوع آن در تمام نقاط ایران نیست. بنابراین همیشه باید منتظر خروجی مدل‌های فعلی سازمان هواشناسی بود که با توجه به داده‌های به‌روزرتر و با حذف اثرات نویزهای کوتاه‌مدت، پایش می‌شوند.

انتظارات و ابهامات

احد وظیفه در ادامه تحلیل خود، به الگوهای بارشی در فصول سرد سال می‌پردازد و می‌گوید: «در نیمه دوم پاییز و نیمه اول زمستان، معمولاً با وقوع ال‌نینو، بارش‌ها در مناطق غربی تا جنوب غربی ایران در خرداد کم می‌شود. اما در شمال و شمال غربی ایران، انتظار می‌رود که در سال آبی پیش‌رو نیز شاهد چنین شرایطی باشیم، اما مجدداً تأکید می‌کنم که این پیش‌بینی قطعی نیست.» وی دلیل این عدم قطعیت را وجود عوامل متعدد و پیچیده اقلیمی می‌داند که در حال حاضر قابل پیش‌بینی دقیق نیستند. وظیفه می‌افزاید: «هرچه به فصل پاییز نزدیک‌تر شویم، باید وضعیت سایر «دورپیوندها» (Teleconnections) را که در اقلیم اثر گذارند، در نظر بگیریم. این نوسانات اقیانوس آرام، توضیح می‌دهد: «فاز مخالف ال‌نینو، یعنی لاتینا (فاز سرد)، شرایط متفاوتی ایجاد می‌کند. در سال گذشته ما دیگر لاتینا بودیم که معمولاً با خشکسالی همراه است. در واقع، بسیاری از بدترین خشکسالی‌های ایران در سال‌های وقوع لاتینا به ثبت رسیده است.» وظیفه در مورد پیچیدگی‌های این پدیده تصریح می‌کند: «گرم یا سرد شدن آب اقیانوس به سادگی قابل بیان نیست؛ در هر دو پدیده ال‌نینو و لاتینا، مناطق گرم و سرد متفاوتی در پهنه اقیانوس شکل می‌گیرند. این نوسانات که دوره‌ای بین ۲ تا ۷ سال دارند، رفتارهای اقلیمی متفاوتی را در نقاط مختلف جهان و از جمله ایران رقم می‌زنند.»

ضرورت آمادگی دستگاه‌های اجرایی

احد وظیفه در توصیه‌هایی برای دستگاه‌های ذی‌ربط می‌گوید: «آنچه اهمیت دارد این است که دستگاه‌های متولی باید آمادگی‌های لازم را داشته باشند. امیدواریم که مدل‌های عددی در ماه‌های آینده هرچند تأکید داشته باشند.»

آینده نیز بر پیش‌بینی بارش‌های خوب در پاییز و زمستان تأکید داشته باشند.»

وظیفه هرچند تأکید می‌کند که هنوز برای پیش‌بینی بارش‌ها در پاییز و زمستان در نیمه جنوب غربی و غربی کشور زود است اما اعتقاد دارد که باید دستگاه‌های متولی آماده هر سناریویی باشند. او معتقد است که اگر بارش‌های پاییزی به موقع و مناسب آغاز شود، دیم‌گران کشور بویژه در مناطق غربی می‌توانند شرایط ایده‌آلی را برای کشت پاییزه تجربه کنند. بنابراین تأکید می‌کند که وزارت جهاد کشاورزی و دستگاه‌های ذی‌ربط باید از هم‌اکنون توزیع کود، بذر و سایر نهاده‌های کشاورزی را انجام دهند تا کشاورزان با دست پر و در زمان طلایی اقدام به کشت کنند. این کارشناس با هم با تأکید بر احتمال وقوع بارش‌های پاییزی، از تمهیدات لازم برای کنترل و مدیریت سیل‌ها می‌داند که ال‌نینو می‌تواند دمای سطح دریا را به پایین‌تر از حد سال گذشته در امان می‌ماند.»

ناآرامی در اقیانوس آرام

صادق ضیائی‌ان، رئیس مرکز ملی هواشناسی کشور نیز در تشریح ارزیابی‌های مرتبط با گرمای تابستان و احتمال بارش‌های پاییزی ناشی از پدیده ال‌نینو، تأکید می‌کند که نباید این‌گونه پیش‌بینی‌ها را با قطعیت مطرح کرد و لازم است همه متغیرهای مؤثر در اقلیم ایران همزمان دیده شوند. او در توضیح ماهیت این پدیده می‌گوید که ال‌نینو در واقع فاز مثبت نوسان جنوبی در ناحیه اقیانوس آرام و در امتداد خط استوا، میان قاره آمریکا و جزایر شرق آسیا رخ می‌دهد. به گفته او، در این فرآیند، تغییرات دمای سطح دریا در آن پهنه اقیانوسی می‌تواند بر سایر مناطق جهان هم اثر بگذارد؛ اثری که در علم هواشناسی از آن با عنوان «دورپیوند» یاد می‌شود.

ضیائی‌ان توضیح می‌دهد که این دورپیوند به تنهایی تعیین‌کننده نیست و با مجموعه‌ای از دورپیوندهای دیگر و رخدادهای دینامیکی جو در نقاط مختلف جهان ترکیب می‌شود. او به نمونه‌هایی مانند «نانو»، «اتو»، «ام‌جی‌او» و همچنین رخدادهای مرتبط با قطب شمال و دیگر مناطق دنیا اشاره می‌کند و می‌گوید: «برهم‌کنش همه این عوامل در نهایت آب‌وهوای هر منطقه، از جمله ایران را شکل می‌دهد. به همین دلیل، کشور ما تحت تأثیر مجموعه‌ای از عوامل متعدد قرار دارد و ال‌نینو تنها یکی از این مؤلفه‌هاست.»

سابقه آماری این پدیده در ایران تصریح می‌کند که تأثیر ال‌نینو بر کشور همواره ثابت و یکسان نبوده است. به گفته او، این طور نیست که هر زمان ال‌نینو رخ داده باشد، حتماً بارش‌های خوب در کشور ثبت شده باشد، همان‌طور که در فاز مقابل آن نیز همیشه خشکسالی مطلق رخ نداده است. او می‌گوید: «بر اساس آمار بلندمدت، تنها در حدود ۶۰ درصد مواقعی که ال‌نینو یا فاز مثبت نوسان جنوبی وجود داشته، در پاییز بارش‌های مناسبی در کشور ثبت شده است.»

ضیائی‌ان با تکیه بر همین آمار خاطرنشان می‌کند که نمی‌توان درباره بارش‌های پاییز و زمستان با قطعیت سخن گفت. از نگاه او، این موضوع با اما و اگرهای زیادی همراه است و هرچند احتمال بارش مناسب در چنین شرایطی بیشتر می‌شود، اما همچنان حدود ۴۰ درصد احتمال خطا وجود دارد. بنابراین، به گفته وی، نمی‌توان با اطمینان بالا اعلام کرد که ال‌نینو حتماً به پاییز و زمستان پربارش در ایران منجر خواهد شد. او در ادامه می‌افزاید: «آنچه با احتمال بیشتری می‌توان درباره آن صحبت کرد، اثر ال‌نینو بر افزایش دمای هواست.» به گفته ضیائی‌ان، ال‌نینو معمولاً

زیست بوم

احد وظیفه:

در نیمه دوم

پاییز و نیمه

اول زمستان،

معمولاً با

وقوع ال نینو،

بارش‌ها

در مناطق

غربی تا

جنوب غربی

ایران در حد

نرمال یا فراتر

از نرمال

پیش‌بینی

می‌شود.

انتظار

می‌رود که

در سال آبی

پیش‌رو نیز

شاهد چنین

شرایطی

باشیم، اما

مجدداً تأکید

می‌کنم که

این پیش‌بینی

قطعی نیست

موجب می‌شود دمای اغلب نقاط کره زمین افزایش پیدا کند و این افزایش دما شامل کشور ما نیز می‌شود. بنابراین با اطمینان بیشتری می‌توان انتظار داشت که تابستان امسال در ایران گرم‌تر از میانگین بلندمدت باشد. به بیان او، اگر قرار باشد میان دو موضوع «گرمای تابستان» و «بارش پاییز» یکی را با احتمال بالاتری پیش‌بینی کنیم، گرمای بیشتر تابستان از قطعیت نسبی بالاتری برخوردار است. رئیس مرکز ملی هواشناسی کشور به لزوم برنامه‌ریزی دستگاه‌های اجرایی برای مواجهه با تابستان گرم‌تر می‌پردازد و می‌گوید: «بخش‌های تولید و تأمین انرژی در کشور باید از هم‌اکنون این آمادگی را داشته باشند که در صورت گرم‌تر بودن تابستان، تقاضا برای مصرف انرژی افزایش خواهد یافت.» به گفته او، وقتی هوا گرم‌تر می‌شود، سیستم‌های سرمایشی مدت بیشتری کار می‌کنند و همین موضوع مصرف برق را بالا می‌برد. در کنار آن، افزایش دما به معنای بالا رفتن مصرف آب نیز هست؛ هم در بخش کشاورزی و نیاز آبی درختان و محصولات و هم در مصرف روزمره شهروندان.

ضیائی‌ان با اشاره به همین موضوع تأکید می‌کند که وزارت نیرو به عنوان متولی تأمین آب و برق کشور باید این احتمال را مدنظر قرار دهد و تدابیر لازم را برای مدیریت شرایط پیش‌رو اتخاذ کند. او همچنین یادآور شد که این مسأله تنها به عملکرد دستگاه‌های اجرایی محدود نمی‌شود و مردم نیز باید در مصرف انرژی و آب، صرفه‌جویی و دقت بیشتری داشته باشند.

او با اشاره به اینکه کم‌بارشی در بسیاری از نقاط کشور، بویژه در نیمه شمالی ایران، منجر به کاهش منابع آبی شده است، می‌گوید: «رعایت الگوی مصرف آب و برق باید جدی گرفته شود.» به گفته این کارشناس، محدودیت منابع انرژی و کاهش ذخایر آبی واقعیتی است که هم دستگاه‌های مسئول و هم مردم باید آن را در تصمیم‌گیری‌ها و رفتار مصرفی خود مدنظر قرار دهند.

ناآرامی بارش‌ها

ضیائی‌ان با اشاره به الگوی بارشی سال آبی جاری می‌گوید: «بارش‌های امسال از توزیع بسیار نامتوازی برخوردار بوده است. متأسفانه در بسیاری از استان‌های پرجمعیت کشور، از جمله تهران، کم‌بارشی مواجه بوده‌ایم.» او می‌گوید: «در بررسی ۷ تا ۱۰ ماه گذشته از سال آبی، وضعیت اغلب استان‌های نیمه شمالی کشور نشان‌دهنده بارش‌هایی کمتر از میانگین بلندمدت است. این کم‌بارشی مداوم در مناطق کلیدی کشور، ذخایر منابع آبی را با چالش جدی مواجه کرده و نشان می‌دهد که حتی بدون در نظر گرفتن پدیده ال‌نینو، ما با محدودیت‌های جدی در زمینه منابع آب و تولید انرژی روبه‌رو هستیم.»

مدیریت منابع در سایه عدم قطعیت اقلیمی

رئیس مرکز ملی هواشناسی در پاسخ به این پرسش که آیا بارش‌ها در صورت عدم وقوع ال‌نینو نیز پاسخگوی نیازهای تولید آب و برق بود، تصریح می‌کند: «باید توجه داشت که مدیریت منابع آب و برق یک مسأله کلان و سیستمی است. محدودیت‌های فعلی ما عمدتاً به دلیل کمبود بارش‌های انباشته‌شده در مناطق شمالی است که ذخایر سدها را تحت الشعاع قرار داده است. بنابراین، حتی اگر پدیده ال‌نینو نیز در کار نبود، تأمین پایدار انرژی و آب نیازمند مدیریت دقیق و پیشگیرانه بود.»

نقشه‌راه آمادگی برای پاییز

ضیائی‌ان با اشاره به پیش‌بینی‌های برخی کارشناسان مبنی بر احتمال وقوع پاییز پربارش، بر لزوم آمادگی فوری دستگاه‌های اجرایی، بویژه وزارت نیرو، تأکید می‌کند. او همچون احد وظیفه، «ایرانی‌رودخانه‌ها، آمادگی سدها و مدیریت مخازن سدها را از محورهای اصلی این آمادگی برمی‌شمرد.

جمع‌بندی نهایی

تحلیل‌های کارشناسی نشان می‌دهد که پدیده «ال‌نینو»، با تمام پیچیدگی‌ها و رفتارهای غیرکلاسیک خود، یک «شمشیر دو لبه» برای اقلیم ایران است؛ از سویی می‌تواند در مناطق غربی و جنوب غربی نویدبخش بارش‌های نرمال تا فراتر از نرمال باشد و از سوی دیگر، ضعیف مونسون می‌تواند منجر به خشکی و گرمای مفرط در مناطق جنوبی و جنوب شرقی کشور شود. با این حال، آنچه در اولویت قرار دارد این است که پدیده‌های اقلیمی نباید بهانه‌ای برای نادیده گرفتن واقعیت‌های زیرساختی و ناآرامی‌های موجود در منابع آب و انرژی کشور باشند. حتی در صورت وقوع بارش‌های مطلوب پاییزی، وضعیت ذخایر آبی بویژه در نیمه شمالی کشور نشان‌دهنده آن است که ما همچنان با چالش‌های جدی مواجه هستیم.

بنابراین، «کلید طلایی» مدیریت کشور در شرایط فعلی، عبور از خوش‌بینی‌های افراطی و اتخاذ استراتژی «مدیریت ریسک» است. دستگاه‌های متولی (بویژه وزارت نیرو و جهاد کشاورزی) باید هم‌زمان با پایش مستمر و هفتگی مدل‌های اقلیمی برای تصمیم‌گیری‌های پویا، اقدامات عملیاتی نظیر لایروبی رودخانه‌ها، آماده‌سازی ظرفیت سدها برای مدیریت سیلاب‌های احتمالی آبان و آذر و حمایت هوشمندانه از کشت دیم را به عنوان اولویت‌های غیرقابل‌انکار پیش‌بین کنند. در نهایت، برنامه‌ریزی‌های کلان کشور باید صرفاً به سیگنال‌های اقلیمی متکی باشد؛ بلکه باید بر پایه زیرساخت‌های پایدار و فرهنگ‌سازی برای پربارش در ایران منجر خواهد شد. او در ادامه هر دو سناریوی «بارش‌های سیل‌آسا» یا «گرمای مفرط» با کمترین آسیب و بیشترین بهره‌وری از منابع، از بحران‌های احتمالی عبور کند.

پرتره‌ای از اضطراب

درباره کتاب **گالری امیال بشری** **باتمرکز بر داستان خیابان روانمهر**

نسرین کیانی
منتقد ادبی

عنوان مجموعه داستان «گالری امیال بشری» نوشته محسن فرجی به بهترین شکل، ماهیت آن را تبیین می‌کند؛ داستان‌های این مجموعه، همچون قاب‌هایی در یک گالری، مجموعه‌ای از تلاطم‌های درونی، ترس‌ها و آرزوهای مهارنشدنی انسان معاصر هستند که هرکدام به شکلی در تعامل با واقعیت جاری قرار گرفته‌اند. اگر مجموعه را همچون یک «گالری» فرض کنیم، روای‌های داستان‌ها در جایگاه متصدیانی هستند که سعی دارند این امیال و خاطرات را روایت کنند، اما نکته اینجاست که این گالری، یک بایگانی دقیق و مستند نیست؛ بلکه «ذهن غیرقابل اعتماد» راوی‌ها، تصاویر گذشته را بازآفرینی می‌کند. این بازتولید گذشته، تماشای امیال و ترس‌های قدیمی را با شک و تردید همراه می‌کند و خواننده را مدام در تماشای نسخه‌هایی از حقیقت نگه می‌دارد که هر لحظه ممکن است، تغییر کنند.

داستان «خیابان روانمهر» از داستان‌های «گالری امیال بشری»، در جغرافیای مشخصی برپا شده است؛ خیابان‌های تهران؛ شهری که در این مجموعه نه یک دکور، که کاتالیزوری برای بروز این امیال است. خیابان‌ها، میدان‌ها و آسمانی مکان‌ها در مرکز شهر، به مثابه قاب‌های این گالری عمل می‌کنند که خاطرات، حسرت‌ها و دلهره‌های شخصیت‌ها را در خود نگه داشته‌اند. تهران، شاهد زنده این امیال بشری است؛ شهری که گذشته را در خود دفن نمی‌کند، بلکه آن را در هر نبش خیابان پیش روی روی می‌گذارد. در این میان، خانواده پریسامدترین سوزۀ این گالری است؛ جایی که امیال بشری نه در فضای خالی، بلکه در روابط حساس خانوادگی متبلور می‌شوند. ترس از دست دادن، شک به نجات و هراس پدرانۀ از تکرار سرنوشت گذشته برای فرزند، التهاب‌های اجتماعی همگی نشان‌دهنده این است که امیال چطور می‌توانند به اضطراب‌های مدرن بدل شوند. شاید مهم‌ترین ویژگی این گالری، اشتیاقی راوی برای یافتن نقطه‌ای امن برای ایستادن و تماشا کردن باشد؛ تمام تکاپوی راوی‌ها برای یافتن لحظه‌ای از آرامش، در واقع تلاشی است برای راهی از فشار این امیال سرکش. آنها می‌خواهند در این گالری شلوغ از خاطرات و هراس‌ها، گوشه‌ای دنج بیابند تا لحظه‌ای از اضطراب جهان فارغ شوند. در واقع، «گالری امیال بشری» مجموعه‌ای است که آینه‌وار، تضادهای درونی انسان امروز را پیش روی او می‌گیرد و به ما یادآوری می‌کند که ما نیز همچون راوی‌های این داستان‌ها، مجموعه‌ای از حافظه‌های غیرقابل اعتماد و امیال بی پایان هستیم که در جغرافیای پرفشار شهر، برای معنا بخشیدن به زندگی و یافتن آرامشی گمشده تلاش می‌کنیم و دعوتی است به تماشای حقیقت عریان انسانی که در میان گذشته‌ای که ره‌ایش نمی‌کند و آینده‌ای که از آن می‌ترسد،

در میان این قاب‌ها، داستان «خیابان روانمهر» به‌خوبی بازتاب دهنده این فضای کلی است؛ جایی که راوی در گذار از خیابان‌های مرکز شهر، میان «عشق گذشته» و «هراس پدرانۀ از تکرار گذشته» گرفتار شده است. روانمهر در اینجا تنها یک نشانی جغرافیایی نیست، بلکه معبری است که در آن، «بی‌پروایی» زندگی سال‌های دور همسرش، به آینه‌ای برای ترس‌های کنونی راوی تبدیل می‌شود. اینکه چگونه نجابت و خاطره، در ذهن راوی به پرسشی بی‌پایان بدل می‌شوند و «تهران» با خیابان‌هایش، مدام به او یادآوری می‌کند که گذشته پدیدهای نیست که بتوان آن را پشت سر گذاشت، بلکه حضوری است که بر هر لحظه از اکنون سایه می‌اندازد. «خیابان روانمهر»، تصویری عریان از اضطراب پایدار کسی است که می‌کوشد در آوار خاطرات و واقعیت جاری، تعادلی شکننده برقرار کند. در این میان، تهران و بویژه خیابان‌های مرکز شهر، حضوری ملموس دارند و همچون شاهدهی بر روایت، در پس‌زمینه جان گرفته‌اند. راوی در عین حال که در مقام همسر، در پی یافتن مجالی برای صلح با گذشته شریک زندگی‌اش است، در لایه‌ای عمیق‌تر، با هراسی پدرانۀ دست و پنجه نرم می‌کند که گویی پرهیزی از تجربیات تلخ گذشته روی آینده فرزندش است. ردپای زندگی جسورانه همسر راوی در گذشته، تا اکنون می‌رسد و «ملا» و خستگی» را برای مرد داستان رقم می‌زند.

تضاد میان آن لحظه کوتاه آرامش، که در آن کینه‌ها و حسرت‌ها چنان محو شده بودند که «انگار از اول نبوده‌اند»، و واقعیت خشن زیسته همسرش در گذشته و در ارتباط با مرد ناشر، فضایی خفقان‌آور می‌سازد. در این فضا، خیابان‌های اطراف انقلاب و روانمهر، که سراسر کتافروشی و دفتر نشر است، نه فقط معبرهایی برای عبور، که گره‌گاه خاطراتی هستند که مدام در ذهن راوی بازآفرینی می‌شوند. در واقع، آن «بی‌پروایی» که راوی در گذشته همسرش می‌بند و با بدبینی و کنجکاوی به آن می‌نگرد، اکنون به آینه‌ای برای ترس‌های پدرانۀ بدل شده است؛ ترسی از اینکه نکند دخترش، در پی تجربه‌های مشابه، در چنین‌همان آسیب‌هایی بیفتد که همسرش روزگاری در قلب همین خیابان‌های مرکز شهر تجربه کرده است.

آنچه این وضعیت را پیچیده‌تر می‌کند، پیوندی است که ذهن راوی میان «عشق گذشته» و «ترس پیش رو» برقرار می‌کند. به همسرش نگاه می‌کند و حس می‌کند «چقدر دوستش دارد»، بلافاصله با پرسش‌هایی آزرده‌هنده به فضای عدم قطعیت بازمی‌گردد. وقتی دخترش قصد سفر دارد، همان نشانه‌های ظریف بی‌پروایی در ذهن راوی به فاجعه‌ای بدل می‌شود که گویی در تاروپود خانواده‌شان تنیده شده است. پدر، میان میل به آزاد گذاشتن فرزند و هراس از جهان پیچیده‌ای که خوب می‌شناسد،

معلق مانده است؛ تعلیقی که ریشه در اشتیاق او برای مراقبت از کسی دارد که دوستش دارد. او به دنبال راهی برای محافظت است و همین دغدغه، عشقی را که به همسرش حس می‌کرده است، با چاشنی دلهره و نشخوار فکری درمی‌آمیزد و پرسش‌های ذهنی بی‌پایان می‌شوند. در تمام این مسیر، تهران با خیابان‌های خاطره‌انگیزش، مدام به راوی یادآوری می‌کند که گذشته، پدیده‌ای است که در گوشه و کنار این شهر حضور دارد و بر آینده سایه می‌اندازد.

دقیق و قابل‌باور است که به دل خواننده می‌نشیند و با جریان داستان همراه می‌شود و با مشکلات و دغدغه آنها همذات‌پنداری می‌کند. شخصیت‌های «چشم‌های اینشتین» همانند قهرمان داستان‌های کلاسیک نیستند و با آنها از زمین تا آسمان فاصله دارند. آنها همانند زندگی بیرون از کتاب‌ها با دردهای معمولی و گسست‌های عاطفی رو به رو هستند و دنیا را از زاویه‌ای دیگر تماشا می‌کنند. رابطه میان اعضای خانواده، بیشتر بر پایه فاصله و اختلال عاطفی و رازهای ناگفته پیش می‌رود.

نویسنده با انتخاب عنوان خاص خود که به نایفه‌ای چون اینشتین اشاره دارد، برای مخاطب کنجکاوی به همراه دارد، همچنین تضاد میان نگاه علمی اینشتین و نگاه انسانی و احساسی شخصیت اصلی داستان به وجود آورده است. اینشتین نماد علم و دیدن عمیق جهان است و او در ابتدا فقط با غریزه به تماشای جهان خارج از نقطه امن خود می‌نشیند، اما به‌تدریج نگاه او آمیخته به گاهی، دانش و بینش می‌شود. اینشتین نماد علم و حقیقت محسوب می‌شود، دانشمندی که با نگاه عمیق به جهان، به ژرفای واقعیت می‌رود، اما شخصیت اصلی داستان به دنبال کشف قانون‌های جهان کوچک خودش است. او در طول داستان به این بلوغ می‌رسد که نگاه کردن به معنای آگاه شدن، فهمیدن دردها، درک ترس‌ها و پنهان‌کاری‌های دیگران است.

کشف واقعیت‌های پنهان

کتاب «چشم‌های اینشتین» قرار نیست در ده‌ها، بلکه در اتفاقات عجیب و غریب و غیرمنتظره مرسوم دنیای قصه‌ها غافلگیر کند و به پیش برود، اما این توانایی را دارد که نگاه او را به جزئیات زندگی تغییر دهد. در واقع نویسنده با حفظ‌هایی به خوبی عمل کرده و برای ساختن دنیای ذهنی شخصیت‌ها از جزئیات مناسب و به جایی بهره گرفته است. کتاب با محور قرار دادن یک موقعیت ساده به موضوعات عمیق‌تری همچون هویت، شناخت، بلوغ و تنش میان خواستن و نخواستن می‌پردازد. حس گیرافتادن شخصیت اصلی به خوبی از قلم نویسنده به خواننده منتقل می‌شود. مجموع این ویژگی‌ها به کتاب جنبه‌ای روانشناسانه بخشیده است.

همچنین وصف‌هایی از معماری مدرسه و خانه سرایداری، فضایی را در ذهن خواننده خلق می‌کند که مرزهای محدودکننده میان بودن و نبودن، دیدن و دیده شدن برای او قابل لمس می‌شود. توجه اسدی به اشیا، فضا و رفتارهای کوچک، فضای داستان را ملموس و زنده می‌کند و این نقطه قوت کتاب به حساب می‌آید. نویسنده از کنار مسائل به ظاهر کوچک به سادگی عبور نمی‌کند و از دل یک زندگی معمولی و ساده، تضادهای بزرگی همانند خیر و شر، اخلاق و میل، بودن و دیده شدن یا نافرستی بودن را بیرون می‌کشد. البته ناگفته نماند که در بخش‌هایی از اثر، فضای ذهنی شخصیت‌ها بیشتر می‌شود و سرعت پیشبرد داستان را کم می‌کند.

کتاب به دلیل فضا سازی مناسب و خاص خود، نمادهایی را به تصویر می‌کشد که هرکدام به لایه‌های درونی داستان و شخصیت‌های آن اشاره دارند.

به تماشای جهان

روایت روانشناسانه بحران‌های هویتی در چشم‌های اینشتین نوشته ساناز اسدی

حتی افسردگی بکشانند. نویسنده به خویی توانسته صدای یک نوجوان را به صفحات کتاب منتقل کند؛ صدایی که حال و هوای خاص، ماجراجویی، کنجکاوی، آشفتمگی و دور مانده است و او از پشت دیوار خود را فریاد می‌زند. او در توصیف فضاها دقیق است و به جای تمرکز بر اتفاقات پیچیده و پر تنش، روی مکث‌ها، بوه‌ها، اشیای درون خانه و جزئیات معمول زندگی روزمره تمرکز می‌کند. این جزئیات در متن داستان معنا می‌یابند و نمادهایی را می‌سازند که از وضعیت روانی شخصیت‌ها یا جبر محیطی آنها نشأت می‌گیرند.

نظم زندگی روتین شخصیت اصلی داستان و خانواده‌اش با ورود نابه‌هنگام دختری به نام «گل» به هم می‌ریزد. دختر داستان در اینجا بدلایی به خانه آنها پناه می‌آورد. ورود او مرز امن، پنهان و نامرئی و قانون‌های وضع شده میان مدرسه و خانه را می‌شکند. شخصیت اصلی داستان پس از این اتفاق ناخوaste، پایش به ماجراجویی باز می‌شود که باید با دنیای واقعی، میل، ترس و مسئولیت روبه‌رو شود و دیگر نمی‌تواند یک ناظر باقی بماند و فقط به تماشا بنشیند. روند بلوغ ذهنی و عاطفی او در صفحه به صفحه کتاب پیش چشم‌ان مخاطب کنجکاو شکل می‌گیرد.

او به تدریج مجبور می‌شود از دنیای فانتزی و تماشای مخفیانه دنیای بیرون از محدوده امن‌اش خارج شود و با پیچیدگی روابط انسانی، تجربه‌های تازه و چالش‌های بزرگ‌تری آن هم از جنس بزرگسالی رو در رو یا حتی گلاویز شود. در نهایت شخصیت اصلی داستان دیگر یک نوجوان منزوی، خجالتی و ترسو نمی‌ماند و به شخصیتی با هویت مستقل تبدیل می‌شود. او این استقلال را در مواجهه با بزرگ‌ترها، قوانین مدرسه و دیگران به دست می‌آورد.

شخصیت‌پردازی نویسنده چنان

کنجکاو و ماجراجو در آستانه سن بلوغ است. او جهانی را به تماشا نشسته که به آن تعلق ندارد و دائماً از آن منع می‌شود.

او خود در خانواده از فرصت زندگی همانند همسن‌های خود و تجربه‌های خوش دوران نوجوانی به دور مانده است و او از پشت دیوار و از خلال یک سوراخ، مخفیانه دانش‌آموزان مدرسه را تماشا می‌کند. این نگاه گاهی با لذت، شرم و گناه همراه می‌شود و همین وی را

چشم‌های اینشتین

- نویسنده: ساناز اسدی
- انتشارات: چشمه
- تعداد صفحات: ۱۶۸ صفحه
- قیمت: ۲۵۰۰۰۰ تومان

منزوی، تنها و مضطرب کرده است. خانه و خانواده شخصیت اصلی داستان همانند سایه یا شبح روزگار می‌گذرانند و او یاد گرفته چگونه نامرئی باشد تا از خشم خانواده و دیگران در امان بماند. دیده شدن و جلب توجه در نهاد هر نوجوانی واقع در قلب اجتماع هستند اما زندگی پنهان یا نامرئی دارند.

یک ماجراجویی مخفیانه

شخصیت اصلی داستان، نوجوانی

همذات‌پنداری می‌کند، گاهی هم خود را در کنار تردیها، تنهایی‌ها، انزوا، سکوت و امیدهای کوچک و شکننده آنها می‌بیند. این نوع ادبیات ماجراجویی را بازگو می‌کند که در زندگی روزمره و واقعی تجربه می‌شوند و به همین دلیل بیش از هر روایت داستانی دیگری در ذهن مخاطب به یادگار می‌مانند.

کتاب «چشم‌های اینشتین» نوشته ساناز اسدی که نشر چشمه آن را منتشر کرده، جزو آثار داستانی و معاصر فارسی محسوب می‌شود که با نثری احساسی، شخصیت‌محور و روانشناسانه، فضای انسانی و اجتماعی و با اسمی کنجکاو برانگیز، خواننده را به یک روایت درونی و تأمل برانگیز دعوت می‌کند. این کتاب، داستان خانواده‌ای را بازگو می‌کند که در سرایدارخانه مدرسه دخترانه‌ای در قائمشهر زندگی می‌کنند. شهری که به کارخانه نساجی و تیم فوتبالتش شناخته می‌شود. ثریا، مادر خانواده، در کارخانه رو به زوال نساجی مشغول به کار است. پیش از او همسرش آقا موسی آنجا کار می‌کرد. این روزها اخبار تعطیلی کارخانه در کوچه‌های شهر دهن به دهن می‌چرخد. تیم فوتبال شهر هم بازی پشت بازی دارد می‌بازد و پسرها و آقا موسی، مثل باقی تماشاگران خسته تیم، هر هفته دست از پا درازتر ورزشگاه وطنی را با بار سنگین شرم و غصه ترک می‌کنند و برمی‌گردند به اتاق‌های‌شان. داستان در فضایی بسته و پرتنش می‌گذرد و مرز میان زندگی خصوصی این خانواده با فضای عمومی دائماً در تلاطم است، آنها در واقع در قلب اجتماع هستند اما زندگی پنهان یا نامرئی دارند.

نویسنده به جایی پرداختن به آنچه رخ داده، به تأثیری که رویدادها بر روح و روان شخصیت‌ها بر جای گذاشته، می‌پردازد. این داستان‌ها خواننده را به فکر وادار می‌کنند و تنهایی‌ها، تردیها، فقدان‌ها و کشمکش‌ها را به یاد او می‌آورند، دقیقاً همان دردهای ناگفته‌ای که در خلوت با آنها گلاویز می‌شوند.

داستان‌های مبتنی بر روایت درونی و ذهنی صرفاً برای خواندن، وقت‌گذرانی و سرگرم شدن نیستند، آنها یک تجربه زیسته هستند و همانند یک دعوت‌نامه مخاطب را به توقف، درنگ، تأمل و نگرینستن به درون خویش دعوت می‌کنند.

مخاطب با خواندن چنین داستان‌هایی به تدریج در دنیای درونی شخصیت‌ها نفوذ کرده و با آنها

نفوذ نویسنده در دل قصه‌ها

ساناز اسدی، سال ۱۳۶۵ در قائمشهر به دنیا آمد و فارغ‌التحصیل رشته تئاتر از دانشگاه هنر تهران، نمایشنامه‌نویس و داستان‌نویس است. نمایشنامه‌های «گلکسیون»، «خروج اضطراری» و «سایر بازماندگان» از آثار او محسوب می‌شوند که به اجرای عمومی نیز در آمده‌اند. نمایشنامه «گلکسیون»، برنده جایزه ویژه اکبر رادی در دوازدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر دانشجویان شده است.

«نیازمندی‌ها» اولین مجموعه داستان ساناز اسدی است که سال ۱۳۹۵ توسط نشر نیماژ منتشر شد. این کتاب شامل ۷ داستان

با شخصیت‌پردازی دقیق و بجا است؛ انسان‌هایی وامانده در روزگار معاصر که هرکدام اتفاقی را از سر گذرانده‌اند و افرادی فراری از گذشته خود که سعی در فراموشی آن دارند. پایان‌بندی‌های دقیق و مؤثر داستان‌ها مخاطب را به چالش می‌کشاند تا داستان بعد از اتمام هم در ذهن خواننده ادامه پیدا کند. آنچه قهرمان‌های داستان‌ها را در وضعیت‌های به وجود آمده قرار داده، نتیجه انتخاب‌های‌شان نیست، بلکه جبر و تحمل شده به آنهاست. این اثر در رابطه مستقیم با تجربه زیسته جغرافیایی نویسنده در شمال ایران و شهرها و مردمان

حاشیه ساحلی دریای خزر است. نوولای «سخت پوست» دومین اثر داستانی او محسوب می‌شود که سال ۱۴۰۱ نشر چشمه آن را منتشر کرد. این کتاب زندگی یک خانواده چهارنفره را روایت

که از حافظه نمی‌رود. اسدی با ضرابه‌نگی درست و فصل‌هایی کوتاه و با استفاده از قاب‌هایی که به قالب عکس نزدیک‌اند، روایتی خواندنی و شاعرانه از فقدان و خاطره می‌سازد که برای مخاطب فرصتی فراهم می‌آورد تا قهرمان خود را تجسم کند. یکی از ویژگی‌های قابل توجه این کتاب به ظرافت و دقتی مربوط می‌شود که نویسنده در بازنمایی شخصیت‌ها و درون‌شان داشته است. همچنین فلش‌بک‌های راوی به گذشته و رفت و برگشت‌هایی که میان زمان گذشته و حال وجود دارند، از جذابیت‌های این اثر به حساب می‌آید.

گفت و گو با **نصرالله رادش** به بهانه برگزاری نمایشگاه نقاشی «بی کله‌ها»

نقاش نیستم، با تصویرهایم بازی می‌کنم

روزگار این روزها خیلی تلخ است، امیدوارم زندگی جنوب مثل نقاشی‌هایم رنگارنگ شود

روژگار با توجه به اینکه زاده جنوب هست و اکتون بیشتر حملات دشمن متوجه شهرهای جنوبی است، بیایم برای همشهری‌هایمان درآید؟

روژگار این روزها خیلی تلخ است و حال روز ما که در تهران هستیم هم چندان خوب نیست. حس می‌کنم حرف من تأثیر چندانی ندارد. فقط امیدوارم مردم جنوب مثل نقاشی‌هایم رنگارنگ شود؛ همین.

● **نمایشگاه نقاشی‌های نصرالله رادش تا ۳۰ تیرماه، روزهای جمعه از ساعت ۱۶ تا ۲۲ و در سایر روزها از ساعت ۱۰ تا ۲۱، پذیرای بازدیدکنندگان در گالری ثالث است.**

حالا که وارد حوزه هنرهای تجسمی شده‌اید، در مقایسه با بازیگری، کدام سخت‌تر است؟

مقایسه نقاشی با بازیگری خیلی سخت است، چون دو حوزه کاملاً متفاوتند. من واقعاً خودم را نقاش نمی‌دانم؛ فقط با این تصاویر بازی می‌کنم و برایم نوعی تفریح است. هیچ ادعایی درباره این هنر ندارم و نمی‌خواهم به صورت حرفه‌ای و گسترده این مسیر را ادامه دهم. در همین حد برایم کافی است.

یعنی دیگر نمی‌خواهید در حوزه هنرهای تجسمی فعالیت کنید؟

چرا، دوست دارم. تلاشم این است که نمایشگاه بعدی‌ام مجموعه‌ای از صورتنک‌های حمی باشد که در دوره پخته شده‌اند و به شکل سر ساخته شوند.

نقاش نیستم، با تصویرهایم بازی می‌کنم

کشیدم: این ۳۰ تابلو حاصل کشیدن ۱۰۰ طرح را بعد از کشیدن، دور ریختم. حتی زمانی که چهره‌ای را می‌کشیدم، اگر از تناسیبش خوشم نمی‌آمد، از همان الهام می‌گرفتم و به نوعی از آن برای کشیدن طرح بعدی استفاده می‌کردم.

[illegible]

یعنی این بداهه‌پردازی را بدون هیچ
تصورسازی ذهنی انجام دادید؟
ت این است چه زمانی که با گل مجسمه
ساختم و چه زمانی که این طرح‌ها
م، هیچ چیزی در ذهنم نبود.

های زیادی کشیدم تا آثاری که رفتند شبیه هم نباشند. زحمت زیاد

نمایشگاه «بی کله‌ها» ادامه نمایشگاه مجسمه‌های شما با عنوان «صورتک» است که چهار سال پیش برگزار شد؟

گروه صنعتی پتروشیمی ایران
شرکت پتروشیمی ایلام

آگهی حمل و امحاء حداقل ۲۰۰۰ تا حداکثر ۵۰۰۰ تن پسماند ویژه (کاستیک)

شماره مناقصه: ILPC-T-05-011

نوبت اول

شرکت پتروشیمی ایلام به استناد مجوز صادره از کمیسیون معاملات، در نظر دارد حمل و امحاء حداقل ۲۰۰۰ تا حداکثر ۵۰۰۰ تن پسماند ویژه (کاستیک) ILPC-T-05-011 مطابق مشخصات درج شده در اسناد مناقصه را از طریق مناقصه عمومی یک مرحله‌ای انجام نماید.

لذا بدین وسیله از شرکت‌های واجد شرایط دعوت می‌گردد در صورت تمایل به شرکت در این مناقصه، از تاریخ ۱۴۰۵/۰۴/۲۱ به تارنمای شرکت پتروشیمی ایلام به نشانی www.ilampetro.ir / بخش کمیسیون معاملات / زیر بخش مناقصات مراجعه و نسبت به دریافت اسناد اقدام و حداکثر تا ساعت ۱۵:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۳ با پاکات الف-ب-ج را به یکی از دو آدرس ذیل تحویل دهند: (درج شماره تماس موبایل، آدرس ایمیل و شماره مناقصه بر روی پاکات با مهر شرکت الزامی می‌باشد).

تهران، میدان شیخ بهایی، پلاک ۱۸، ساختمان رایان ونک، طبقه پنجم، واحد ۵۰۸- واحد کمیسیون معاملات ایلام - چوار، نرسیده به روستای آبزا، مجتمع پتروشیمی ایلام- دبیر خانه کمیسیون معاملات مناقصه‌گران باید توانایی ارائه تضامین معتبر بانکی یا فیش واریزی به مبلغ ۷,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (هفت میلیارد ریال) داشته باشند که در زمان وصول پاکات (الف - ب - ج) اخذ می‌گردد.

سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه آمده است. در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه‌گران می‌توانند با شماره همراه ۰۹۹۱۲۰۵۳۷۵۶ یا شماره تلفن: ۰۸۴-۳۸۳۹۰۰۰۰ داخلی ۴۲۱۵ - ۲۲۱۳ تماس حاصل فرمایند.

آدرس: ایلام - چوار- نرسیده به روستای آبزا- مجتمع پتروشیمی ایلام
تارنمای شرکت: www.ilampetro.ir / بخش کمیسیون معاملات / زیر بخش مناقصات
تلفن: ۰۸۴-۳۸۳۹۰۰۰۰ داخلی: ۲۲۱۳-۴۲۱۵ **تلفکس:** ۰۸۴۳۲۷۲۳۹۴۸ **کدپستی:** ۶۹۳۶۱۵۹۷۰۰

روابط عمومی شرکت پتروشیمی ایلام (سهامی خاص)

آگهی مناقصه عمومی دو مرحله‌ای توأم با ارزیابی کیفی

شرکت پتروشیمی جم
جهانی محافل الماسه

نوبت اول

(مناقصه شماره ۴۰۴۰۷۵۱)

موضوع: تأمین CABLE TRAY AND ACCESSORIES

شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) در نظر دارد تأمین CABLE TRAY AND ACCESSORIES را از طریق مناقصه عمومی دو مرحله‌ای توأم با ارزیابی کیفی، به شرکت واجد شرایط واگذار نماید. فلذا از شرکت‌هایی که آمادگی و توانایی انجام موضوع مناقصه را داشته و دارای سوابق و تجربیات مؤثر مرتبط می‌باشند دعوت می‌شود از تاریخ درج آگهی به تازمانا (وبسایت) پتروشیمی جم به آدرس WWW.JPCOMPLEX.IR مراجعه و اسناد مناقصه را از طریق این تارنما (وبسایت) دریافت (دانلود) نمایند. در صورت نیاز به اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۰۲۱-۸۸۶۵۴۵۴۵ داخلی ۴۱۹ و ۴۳۴ تماس حاصل نمایند.

الف- شرح مختصر کار:

CABLE TRAY AND ACCESSORIES

ب- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۲,۵۰۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال (دو میلیارد و پانصد میلیون ریال) در قالب ضمانت‌نامه معتبر بانکی و یا در صورت عدم امکان ارائه ضمانت‌نامه معتبر بانکی مناقصه‌گران خارجی می‌توانند مبلغ ۳۵۰۰ یورو به‌شماره حسابی که توسط پتروشیمی جم معرفی می‌گردد بلوکه نمایند.

مواعید زمانی مناقصه:

تاریخ درج آگهی: یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۴/۲۱ و سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۵/۴/۲۳

آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه از وبسایت پتروشیمی جم: ساعت ۱۶ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۵/۳

آخرین مهلت ارسال اسناد ارزیابی کیفی (پاکت د): ساعت ۱۶ روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۵/۳

تاریخ ارسال پیشنهادات (پاکت الف، ب و ج): پس از مرحله ارزیابی کیفی، به شرکت‌هایی که حائز حداقل امتیاز کیفی لازم می‌باشند، جهت ارسال پاکت الف، ب و ج اطلاع‌رسانی خواهد شد.

ج- برخی نکات مهم:

شرکت‌های واجد شرایط می‌بایست ضمن مطالعه پیش‌نویس قرارداد و سایر اسناد مناقصه، ابتدا اسناد ارزیابی کیفی را مطابق دستورالعمل مندرج در آن بررسی و تکمیل و به‌همراه مستندات مربوطه در پاکت «د» (مستندات ارزیابی کیفی) تحویل دبیرخانه مرکزی شرکت پتروشیمی جم واقع در دفتر تهران تحویل و رسید دریافت شود.

شایان ذکر است که ارائه شماره تلفن و نشانی پست الکترونیک متقاضی شرکت در مناقصه، برای تداوم اطلاع‌رسانی‌ها الزامی است.

توضیح: در صورت هرگونه نقص در ارائه مستندات و یا عدم تکمیل موارد فوق، ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضی قابل بررسی نمی‌باشد و ارائه مدارک مورد اشاره و عدم تأیید صلاحیت، هیچ‌گونه حقی برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.

پس از ارزیابی کیفی و تشخیص صلاحیت متقاضیان و مشخص شدن فهرست کوتاه مناقصه‌گران، از شرکت‌های تأیید شده در مرحله ارزیابی کیفی، جهت ارائه سایر پاکت‌های (تضمین شرکت در مناقصه)، ب (اسناد و مدارک فنی) و ج (پیشنهاد مالی) دعوت خواهد شد. حداقل امتیاز کیفی لازم ۵۰ می‌باشد.

- سایر جزئیات و اطلاعات مربوط در اسناد مناقصه مندرج است.

- شرکت پتروشیمی جم (سهامی عام) در بررسی مستندات و نیز در رد یا قبول هر یک با تمام مستندات ارائه شده توسط شرکت‌ها بدون آنکه محتاج به ذکر دلیل باشد مختار است.

آدرس مناقصه‌گزار (دفتر مرکزی) جهت تحویل پیشنهادات:

- تهران، خیابان شهید عباسپور، خیابان نظامی گنجوی، شماره ۲۷، دبیرخانه مرکزی شرکت پتروشیمی جم (طبقه همکف)

- تلفن تماس: ۰۲۱-۸۸۶۵۴۴۸۲۰۷ - شماره فکس: ۰۲۱-۸۸۶۵۴۴۸۹۰